

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
1927

ΚΗΡΥΞ

ONCE A SCOUT ALWAYS A SCOUT

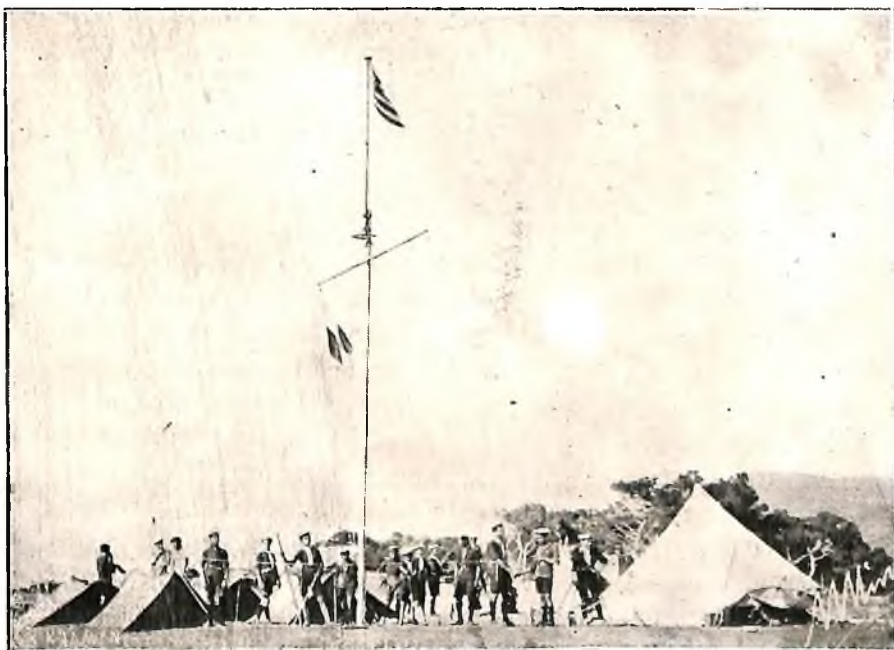
Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀποχώρισίς μου» ὁ Ἀρχιπρόσκοπος Πέιδεν Πάουλ δημοσιεύει εἰς τὸ τελευταῖον Σκ οὐτι, τοῦ Λονδίνου τὰ ἑξῆς:

«Περισσότεραι τῆς μᾶς ἐφημερίδες κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου ἐκ Σουηδίας μετέφρασαν νὰ ἐκθέσω τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς μου ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιπροσκόπου Δεδομένου ὅτι δὲν εἶχα ἀκούσει τι σχετικὸν περὶ ἐμοῦ θὰ ἠδυνάμην νὰ ἐπιθέσω μόνον ὅτι ἔτορ αλλιάσθην ἐπὶ ἀνεπαρκείᾳ ἢ ὅτι αἱ ἐφημερίδες μετέφρασαν κακῶς κατὰ τὸ ὁλοῖον θὰ εἶα εἰς τὴν Σουηδίαν. Ὑποθέτω δὲ ὅτι μᾶλλον τὸ τελευταῖον εἶνε τὸ πιθανότερον.

Ὅπωςδὴποτε ὅπως εἶπα εἰς κάποιον ἐρωτησὴν μου δὲν βλέπω τὸν λόγον νὰ παρατηρῶ ἐφ' ὅσον εἶμαι ἐν ζωῇ καὶ ἐφ' ὅσον ἔχω ἀκόμη ἀρκετὰ ἔτη νὰ προσφέρω τὰς υπηρεσίας μου λαμβανόμενος ὑπ' ὄψει ὅτι κάποιος πρόσκοπος μοῦ ἐγραψε καὶ μετέφρασε, πρὸ τινῶν μηνῶν, ἐν θλίψει 115 ἔτη.

Ἀλλ' «ἀπαξ πρόσκοπος—πάντα πρόσκοπος» (Once a scout always a scout) καὶ μολονότι δὲν θὰ εἶμαι τόσον ἐπαρκὴς ὡς πρόσκοπος ἐφ' ὅσον μετέβην τὰ χρόνια, θὰ ἐμμένω μέχρι τέλους ἐκπληθῶν τὸ καθήκον μου.—

Ο Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ



Ἡ 3ῃ Ὀμ. Ναυτοπροσκόπων Ἀθηναίων εἰς τὸ ἐν Βούλα θερινὸν στρατοπεδὸν τῆς. (Φωτογραφία ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Μίνδλερ Ἀρχηγοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ τοῦ Αὐο Συστήματος Ἀθηναίων).

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἄρξιν τοῦ ὁ κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ διήμερον παρουσιάζει τὸν οὐδένα τῶν ἰδρυμάτων σιλλόγων ἢ ὀργανώσεων τῆς πολέως μας ἠξίωσε τῆς τιμῆς τῆς ἐπισκέψεως του.

Ἐξαίρεσιν τούτου μοναδικὴν ἀπετέλεσε ἡ ἐπισκεψίς του εἰς τὴν Λέσχην τῶν προσκόπων ἣτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς εὐμενῆ ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα Ὀμάδων σχόλια τοῦ τύπου Ἡρακλείου, ὅστις ἀφίερσε ὀλοκλήρους στήλας διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ γεγονότος τούτου.

Ὁ κ. Βενιζέλος, πληροφορούμενος ἐκάστοτε ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς πόλεως μας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν τοιούτων τῆς νήσου μας τὰς προόδους τῶν Προσκόπων μας ἐξεδήλωσεν τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του, νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτοὺς καὶ τοὺς γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύγγενος τούτου κ. κ. Ἀρχηγούς καὶ τοὺς Προσκόπους Ἡρακλείου δι' ὃ καὶ ἀπέστειλε περὶ τὴν 10ην μ. μ. ὥραν τῆς

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΛΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΘΗΝΑΙ,
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11 | Ε. Ν. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ | ΙΟΥΝΙΟΣ 1927

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

| | | |
|------------|--------------|----|
| ΑΘΗΝΩΝ | Ετησία δραχ. | 36 |
| ΕΠΑΡΧΙΩΝ | > | 40 |
| ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ | > σελ. | 5 |

προτεράϊας τῆς ἐπισκέψεώς του, διά τινος τῶν ἀκολούθων του, ἐπισκεπήριον πρὸς τὸν Ἐφορον μας κ. Στελλιανὸν Κατεχάκιν διὰ τοῦ ὁποίου ἀνηγγέλετο εἰς αὐτόν ἡ ἐπιθυμία τοῦ κ. Προέδρου, τὴν ἐπαύριον 14ην τρέχοντος μηνὸς ἀπὸ πρωίας ἤρχησε νὰ παρατηρηθῆται ζωηρὰ κίνησις εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ἐνταῦθα Σώματος.

Οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ὁμάδων κ. κ. Βαγιατζάκης Γεώργιος, Βαρβεράκης Κωνσταντῖνος, Γαλενιανὸς Κωνσταντῖνος Κιρλῆς Μινάς, καὶ Μουρέλος Ἐμμ, εἶχον θέσει ἐν συναγερωῦ τὴν παροῦσαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δύναμιν τῶν Ὁμάδων των.

Πάντες ἐπιμελοῦνται τῆς καλυτέρας διακοσμήσεως τῆς Ὁμάδος των. Ἦτο ἤδη ἡ 10-45, ὅτε τὸ ἔντονον καὶ ἐπιτακτικὸν παρὰγγελα τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τοποθετηθείσης ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ Μεγάρου ἐνθα στεγάζονται οἱ πρόσκοποι, ἐνωμοτίας πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν, καὶ τὸ ζωηρόν σάλπισμα τοῦ μετ' αὐτῆς σαλπικτοῦ ἀναγγέλου τὴν ἀφίξιν κ. καὶ κ. Βενιζέλου συνοδευομένων ὑπὸ τῶν φιλοπροσκόπων κ. κ. Τίτου Γεωργιάδη, Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης, Ἰωαν. Βογιατζάκη Δημάρχου Ἡρακλείου πολλῶν δημοσιογράφων κ. ἄ.

Εἰς προὔταντησιν κατέρχεται Ὁ Ἐφορος μας κ. Κατεχάκης μετὰ τῶν κ. Ἀρχηγῶν. Μετὰ τὴν τυπικὴν παρουσίαν τοῦ κ. Ἐφόρου ἀνέρχονται ἅπαντες τὴν μεγάλην κλίμακα τῆς Λέσχης ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχον παραταχθῆ ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου διαδρόμου αὐτῆς, ἅπαντες οἱ ἐν Ἡρακλείῳ διαθέσιμοι πρόσκοποι.

Ἡ κ. καὶ κ. Βενιζέλος δεξιοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ κ. Ἐφόρου καλλιτεχνικώτατα διακεκοσμημένου, ὅπως καλλιτεχνικὰ μὲ ἀνθη καὶ κλάδους εἶχον διακοσμηθῆ ἅπασαι αἱ αἰθούσαι τῶν 5 Ὁμάδων.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βενιζέλου ἐξέφρασαν ἐπανελημμένως τὸν θαυμασμόν των διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν

τάξιν εἰς ὄλας τὰς αἰθούσας τῆς Λέσχης τὴν προόδον τῶν Προσκόπων μας καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν μεθ' οὗ συνεχίζεται τὸ ἔργον τοῦ Προσκοπισμοῦ. Ὁ Ἐφορος κ. Κατεχάκης παρουσίασε καὶ συνέστησεν εἰς τὸν κ. καὶ τὴν κ. Βενιζέλου τοὺς Ἀρχηγούς τῶν 5 Ὁμάδων, τοὺς ὁποίους θερμοῶς συνεχάρησαν ἐκφρασθέντες κολαυτικώτατα διὰ τὸ ἔργον των

Ἀκολούθως ὁ κ. Ἐφορος Στυλ. Κατεχάκης προσέφερον εἰς τὸν κ. Βενιζέλον χουσοῦν τὸ ἔμβλημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ συνοδεύσας τὴν προσφορὰν του μὲ τοὺς κάτωθι ὠραίους λόγους.

«Τὸ Σῶμα Προσκόπων ἐν Ἡρακλείῳ μετὰ μεγάλης χαρᾶς εἶτι δὲ μαλλον υπερηφανείας ὑποδέχεται καὶ δεξιοῦται σήμερον τὸν θερμόν προστάτην τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ ἰδανικὸν Πρόσκοπον τῆς Ἑλλάδος τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἰδεώδους ρητοῦ τοῦ Σώματος «Αἱ ἐν Ἀριστεύειν».

Χαιρετίζον εὐθύμως τὴν ἐν μέσῳ αὐτοῦ τιμητικὴν τῷ ὄντι παρουσίαν του, ὑποβάλλει τὴν εὐχὴν ὅπως τῷ ἐπιτραπῆ καὶ προσφέρει δι' ἐμοῦ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ λαμπροῦ τούτου γεγονότος χουσοῦν τὸ ἔμβλημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ τὸ ὁποῖον νοερῶς φέρουσιν αἱ χεῖρες ὄλων τῶν Προσκόπων Ἡρακλείου καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγεννημένος φοιτηξ παριστᾷ τὸν πόθον ὄλων τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων ὅπως δημιουργήσωσι νέαν γενεάν ἣτις συναισθανομένη ὄλον τὸ βάρος τῆς παρουσίας νὰ ἀποβῆ ὁ ἐξιλαστήριος βωμὸς ὄλων τῶν ἠθικῶν εὐθυνῶν καὶ παραπτωμάτων της.

Δραττόμενον δὲ τῆς εὐκαιρείας ἐκφράζει καὶ διατρανοῖ καὶ αὐθις τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Νόμου περὶ ἰδρύσεως Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων ὅστις εἶνε ὁ θεμέλιος λίθος τῆς ἀληθινῆς ἀναγενήσεως τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ παρακαλεῖ αὐτόν ὅπως ἀποδεχθῆ τὸ ἐλάχιστο αὐτὸ τεκμήριον τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Ἀρχιπρόσκοπον τῆς Ἑλλάδος ὃν καὶ προσφωνεῖ μὲ τὸ «καλῶς ἦλθε».

Ὁ κ. Βενιζέλος λίαν συγκεκινημένος ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ἐφορον ἠὺχαρίστησεν αὐτόν βεβαιώσας ὅτι ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ κατέχεται καὶ οὗτος καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὁ προσκοπισμὸς θὰ διαπλάσῃ τὴν μέλλουσαν γενεάν ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ στηριχθῆ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους καὶ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῆς εἰρήνης παρόμοιαι προσπάθειαι θὰ ἀποκαταστήσουν τὴν σαλευθείσαν ἰσορροπίαν. Συγχαρεῖς ἐν τέλει τὸν κ. Ἐφορον καὶ τοὺς κ. κ. Ἀρχηγούς μας οὗς καὶ ὠνόμασε σφρηγιάτας τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς.

Εἶτα ὁ πρόσκοπος Ἀποστόλου Χατζηϊωάννου προσέφερε εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ἐκ μέρους τῶν προσφύγων Προσκόπων Ἡρακλείου ὠραίαν ἀνθοδέσμη μὲ κατάλληλον προσφώνημα.

Ε Π Ι Δ Ε Ξ Ϊ Σ Π Ρ Ο Σ Κ Ο Π Ω Ν Κ Ε Ρ Κ Υ Ρ Α Σ

Κέρκυρα 7/βριος :

Ὁ τηλεβόας ἤχει καὶ τρεῖς σάλπιγγες ἀγγέλου τὴν εἴσοδον τῶν προσκόπων μας εἰς τὸν στίβον τῆς πλατείας· ὠραῖοι εἶνε οἱ πρόσκοποι, ἀτυχῶς ἐλάχιστοι. Ἡ ἀσκήσις κατασκευῆς καταυλισμοῦ διὰ τῆς πῆξως σκηνῶν, παραλληλισμοῦ πυραμίδων καὶ τῆς ὑψώσεως τῆς σημαίας λίαν ἐπιτυχῆς γεννᾷ τὴν ἐντύπωσιν, πόσον ὠραῖον θὰ ἦτο τὸ θέαμα ἐὰν ἑκατοντάς καὶ πλέον προσκόπων ἠγωνίζετο ἐν τῷ στίβῳ τῆς πλατείας.

Ἐπακολουθεῖ παρ' ὀμάδος ἢ διὰ σημαῖων σήμανσης ὀρισμένων παραγγελμάτων λίαν ἐπιτυχῶς, καθ' ὃν χρόνον οἱ λοιποὶ πρόσκοποι καταγίνονται εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καταυλισμοῦ.

Κατὰ τὴν παρέλασιν ἕξ μικροὶ πρόσκοποι φέροντες κούκους βαθυκυάνου ἐρίου, ἕξ ἐκείνων οὓς φέρουσιν οἱ Βάσχοι κυρίως τῆς Ἰσπανίας προβαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινού.

Μία πρόσχηρη γέφυρα ἐκ τεσσάρων χιαστί δοκῶν καὶ σχοινίων ταχέως ἠγγυται καὶ ἄρχεται ἡ ἀσκήσις διαβάσεως· δύο ὀμάδες ἐν τῷ μεταξὺ ἀσκοῦνται εἰς τὴν μετὰδοσιν συνθημάτων, ἐνῶ ἕτεροι τρεῖς καταγίνονται εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σουσιτίου. Ἡ ἀκριβὴς μετάδοσις τῶν συνθημάτων μέσῳ τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς Σεβασμωτάτου Ἀθηναγόρα, ἐπισπᾷ τὰ χειροκροτήματα τοῦ παρὰ τὴν ἐξέδραν πλήθους. Ἡ προσποιητικὴ πτώσις δύο τῶν διερχομένων τὴν γέφυραν καὶ ἡ ταχεία παροχὴ βοήθειας ἐκ μέρους τῶν ἄλλων προκαλεῖ ἄπειρα χειροκροτήματα ἐκ μέρους τοῦ πλήθους, ἔτι μᾶλλον ἢ διάβασις αὐτῶν ἐπὶ φορεῶν μεπλατεῖς ἐπιδέσμους ἐπὶ τῶν κεφαλῶν, καὶ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη τῶν νεαρῶν ψευδοτραυματιῶν.

Ἡ σάλπιγξ τοῦ σουσιτίου τὸ ἀγγέλιμα σημαίνει, τὸσον γνωστὸν μεταξὺ τοῦ πλείστου τῶν θεατῶν ἐπὶ μακρῶς χρόνους στρατιωτῶν, καὶ οἱ πρόσκοποι σπεύδουσι πρὸς τὴν χύτραν.

Τὸ τέρμα ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ προκεχωρηκότος τῆς ὥρας σημειοῦνται, καὶ αἱ ὠραῖαι ἐπιδείξεις τερματίζονται ἐπιβάλλουσαι διὰ τῆς τελειότητος τῶν τὴν ἀντίληψιν μιᾶς μεγαλητέρας εὐνοίας ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων καὶ τοῦ κοινού.

Ἡ παρέλασις τῶν μετὰ τὸν ἀρχηγόν των κ. Μπᾶνον χαιρετίζεται ἐνθουσιωδέστατα ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐνῶ χρόνῳ αἱ σάλπιγγες ἀφίνουσι εἰς τὴν διανυγὴν ἀτμόσφαιραν τοὺς τελευταίους αὐτῶν ἡχούς.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφοῦ περιῆλθε ὄλας τὰς αἰθούσας τῶν προσκοπικῶν Ὀμάδων, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐπροξένηταν ἐντύπωσιν, διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς διακοσμῆσεως τῶν καὶ ἔλαβον ἀναψυκτικὰ, ἀνεχώρησε συνοδευόμενος πάντοτε ὑπὸ τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης καὶ τοῦ κ. Δημάρχου Ἡρακλείου.

Ἡράκλειον
Σεπτέμβριος

ΓΕΩΡ. ΛΙΓΕΡΑΚΗΣ
Ὑπενάρχης 1. Ο. Η.

“ ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ ”

Π Ρ Ο Σ Κ Ο Π Ι Κ Η Ι Δ Ε Ο Λ Ο Γ Ι Α

Ἡ Ἰδεολογία αὐτὴ στήν ὁποία ἀφοσιωνόμεστε κάθε μέρα καὶ περὶ πολὺ καὶ ποῦ διακριτικὰ ὀνομάζουμε Προσκοπισμὸν, δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο, παρὰ μιὰ δευτέρα θρησκεία συναφῆς καὶ αὐτοῦσια μ' ἓνα κρᾶμμα ὄλων τῶν δογματικῶν θρησκευτικῶν καὶ κοινωνικῶν, ποῦ ὀλόκληρες χιλιετηρίδες ὠδήγησαν τὴν ἀνθρωπότητα στὴν ἐξέλιξί τῆς ἐπὶ τὸ καλύτερον. Αὐτὴ ἡ Ἰδεολογία πρέπει νὰ εἶνε ὁ πυρσὸς ποῦ θὰ μᾶς φέγγει σὲ δλη τὴ διαδρομὴ τοῦ βίου μας γιὰ νὰ μᾶς ὀδηγεῖ στὸ σκοπὸ καὶ στὴν ἐκπλήρωσι τῶν ἀνθρωπίνων ὑποχρεώσεών μας.

Ὁ Προσκοπισμὸς εἶναι θεσμὸς ὅσο πολυσύνθετος τόσο καὶ εὐεργετικὸς κοινωνικῶς. Πολλοὶ, οἱ περισσότεροι, ποῦ μᾶς βλέπουν μὲ μιὰ ἰδιαίτηρη στολὴ νὰ ξαφνύουμε καθὶ τόσο ἀπ' τὲς πόλεις καὶ νὰ γυρῶμε τὴν ἐξοχὴ γιὰ νὰ ἐπιδοθῶμε στὴν ἐργασία μας, θὰ νομίζουσι πῶς ὡς ἐκεῖ σταματᾷ ὁ προορισμὸς κάθε προσκόπου, δηλαδὴ νὰ ἀπολαμβάνει καὶ πῶς τὴ φύσιν καὶ νὰ ἐξασκεῖται σωματικῶς. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἐργασίας του μένει πάντοτε ἀφανὲς καὶ δὲν ἐκδηλώνει τὰ εὐεργετικά του ἀποτελέσματα παρὰ μόνον ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποῦ ὁ πρόσκοπος ἄνδρας περὶ θὰ ριφθῆ στὴ κοινωνία γιὰ τὴν βιοπάλη.

Γι' αὐτὸ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι παρὰλληλα πρὸς τὴν χρησιμότητα ποῦ θέλουσι νὰ προικίσουσι τὸν ἑαυτὸ μας, νὰ γενοῦμε καὶ στοὺς ἄλλους ἱεραποστολοὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν ὑπερόχων διδαγμάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμπνεόμεθα, καὶ ἰδεῶν τὰς ὁποῖας πρεσβεύομεν.

Στὸ γοργὸν κατακρύλισμα ποῦ πέρνει ὁ κόσμος κυριευμένος ἀπὸ διάφορα πάθη καὶ ὀρμές, μεῖς δὲν ἔχομε παρὰ νὰ ἀντιτάξουσι τὴν ἀσφαλὲν ἰδέαν μας. νὰ ἐμμεῖνομε στές γεργῆς καὶ σωτήριος ἀρχῆς ποῦ πρέπει νὰ διέλθουσι ἓνα φιλοπρόδο καὶ ὑγιᾶ ἀπὸ κάθε ἀποψι ἀνθρώπου. Ὁ τελευταῖος μέγας πόλεμος, ποῦ τόσο βαρεῖα σύνηφα μᾶζεψε στὸ στερέωμα τοῦ πολιτισμοῦ μας, ὑπῆρξε μιὰ κακὴ ἀφετηρία γιὰ τὲς μετέπειτα γεννεῖς. Γι' αὐτὸ κάθε χώρα βλέπομε νὰ μελετᾷ διάφορα κοινωνικο-ἐκπαιδευτικὰ συστήματα μὲ μόνον τὸ σκοπὸ νὰ μπορέσῃ νὰ δώσῃ στὸ κάθε παιδί ὄλα τὰ ὄπλα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ μπορέσῃ νὰ παλαίψῃ στὴ σταδιοδρομίᾳ τῆς δημιουργίας του.

Μεταξὺ τῶν συστημάτων ποῦ ἀπέδωσαν λαμπρὰ ἀποτελέσματα καὶ εἶναι σήμερον ἡ βᾶσις μιᾶς προόδου ἐξηφαλισμένης, τὸ πρῶτον εἶναι ὁ Προσκοπισμὸς. Ἀφ' ἧς ἐτέθη ὁ θεσμὸς αὐτὸς ὡς ἀναδημιουργικὸς παράγων ἐν τῇ κοινωνίᾳ, μιὰ νέα ἀντίληψις, μιὰ βαθεῖα συναίσθησις τῶν καθηκόντων ἐκάστου ἀνθρώπου ἤρχισε νὰ διέπῃ τὰς λαϊκὰς τάξεις. Οἱ εὐτυχῆσαντες νὰ εἶνε πρόσκοποι σήμερον εἶναι οἱ πλέον χρηστοὶ πολῖται καὶ οἱ περισσότερον προοδεύσαντες.

Ὁ προσκοπισμὸς ὡς μιὰ ἐξεζητημένη σωτήριος ἰατρικὴ συνταγὴ, κατῶρθωσε νὰ συμπεριλάβῃ μέσα στὴν Ἰδεολογία του τὰ πλέον ἐξιδανικευμένα συστατικά ποῦ μποροῦν νὰ ἀγάγουσι τὸν καθένα στὸ τέλειον τύπο τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Προσκοπισμὸς εἶναι τὸ ἀνάμικτο καὶ πολυδιδάκτο σχολεῖο ποῦ μορφώνει τὸ πνεῦμα, διαπλάσσει τὸν χαρακτῆρα καὶ σκληραγωγεῖ τὸ σῶμα, ὅσο μπορεῖ

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ

—'Ο κ. Γενικός ἔφορος ληξιάσης τῆς ἀδείας του ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του ὑπὸ 1 Ὀκτωβρίου.

—'Επανῆλθεν ἐπίσης ὁ Σύμβουλος κ. Γιαννακόπουλος ταγματάρχης παρὰ τῆ Ἐπιτελείῳ.

—'Επίσης ὅλοι σχεδὸν κ. κ. Περιφερειακοὶ ἔφοροι συνεκέντρώθησαν εἰς τὰς ἑδρας των.

—'Αφίχθη δι' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Περιφ. ἔφορος Ἡρακλείου κ. Μ. Γσάζωνας.

— Εἰς τὴν Γλυφάδα συνεστήθη ὁμάς ναυτοπροσκόπων ἀποτελουμένη ἐκ Ποντίων ὑπὸ τοῦ κ. Ραβίνα.

—'Επίσης ἐπανεσυστήθη ἡ ὁμάς Προσκόπων εἰς Γαλάτσι Ρουμανίας ἢ δὲ ὁμάς τῶν Παρισίων, ὡς μᾶς γράφει ἐκείθεν ὁ κ. Γλαυκίδης ἐπανῆλθεν ἐκ του μηνιαίου στρατοπέδου τῆς.

— Περὶ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς ἀρχηγῶν.

—'Ο Περ. Ἐφορος Μυτιλήνης κ. Παλαιολόγος εἶχε μεταβῆ εἰς Θεσσαλονίκην χάριν τῶν Πανελλ. ἀγώνων.

—'Αφίχθη ἐκ Πύργου ὁ Τ. Ε. κ. Μπελούσης ὁ ἀρχηγὸς κ. Σεραφεϊνίδης καὶ ὁ ἀρχηγὸς Πατρῶν κ. Φωτόπουλος.

— Καθ' ἃ μᾶς γράφουν ἐξ Ἐδέσσης ὁ νέος Περ. Ἐφορος κ. Σηβέννας δεικνύει ἐκτακτον δραστηριότητα σχεδὸν καθ' ἑβδομάδα ἐπισκέπτεται τὰ κέντρα τῆς περιφερείας του Γιαννίνα Ἐνοτίαν κλπ.

—'Εκ Μοντροῦ μᾶς γράφουν ὅτι ἡ ἐκεῖ ὁμάς ἐργάζεται δραστηρίως καὶ ὅτι ἐτοιμάζεται νὰ διαπλεύσῃ τὸν Ὄκεανὸν ὅπως μετὰσχουν εἰς τὰς Ἀθήνας τῆς πρώτης νεοελληνικῆς Πανελληνίου Προσκοπικῆς συγκέντρώσεως.

— Τὸ Σῶμα ἐτοιμάζει ἡμερησίαν θαλασσίαν ἐκδρομὴν εἰς Μεγάλο πεδον, θὰ μετὰσχωσι δὲ αἱ ὁμάδες Ἀθηνῶν Πειραιῶς.

— Προήχθησαν εἰς Ὑπαρχηγοὺς οἱ κ. Ἀνδρῆόπουλος Κ. Παπαθεοχάρης Α. Ρίζος Μ. Ἐμιρζὰς Χαρ. καὶ Καραπιτέρης Ἀναστ.

καὶ ἐπιδέχεται περὶ τέλεια. Ὑπῆρξαν ἀτίλειστα παραδείγματα προσκόπων, οἱ ὅποιοι σὲ μιὰ δεδομένη στιγμή ὑπέροχοι ὑπῆρξαν τοῦ κοινωνικοῦ μας συγκροτήματος, ἀπετόλμησαν τέτοιες ἀποθυσίες ποῦ μόνο μιὰ καὶ μιὰ εὐπνευσμένη διδασκαλία κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τοῦ προσκόπου μπορεῖ νὰ ἀποδώσῃ. Στὴ πυρκαϊὰ τῆς Θεσσαλονίκης οἱ μόνοι ποῦ ὑπῆρξαν ἀμίμητοι, ἀνδρεῖοι, ἀφιλοκερδεῖς, ἥρωες τοῦ καθήκοντος μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ τῆς καταστάσεως, ἦσαν οἱ πρόσκοποι. Μετέφεραν ἐπὶ τῶν ὄμων των γέροντας καὶ παιδιὰ καὶ ἔσωσαν τιμαλφῆ ποῦ τοῖς ἐνεπιστεύθησαν τὴν μεταφορὰν.

Ἐμπρὸς παιδιὰ στὸ ἔργο μας. Μιὰ μέρα θὰ μποροῦμε ὅλοι μαζί, καὶ ὁ καθένας χωριστὰ νὰ υπερηφανευθῶμετε γιατί ὑπῆρξαμε φορεῖς τοῦ ἰδανικοῦτερου πολιτισμοῦ.

ΚΟΜΝ. ΠΥΡΟΜΑΓΑΛΟΥ

Ἀρχηγὸς 1ης Ο. Α. Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ

Κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Γερμανίας ἐναντίον τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν ὅποιον κατεκλύζετο ἡ Γαλλία ἀπὸ τὸ ἱπτικὸν τῶν Γερμανῶν, μία ὁμὰς ἱππέων γερμανῶν περιεπλανῶτο ἐντὸς τῆς Γαλλίας μὴ γνωρίζουσα ποῦ εἴσχετο. Περιεπλανώμενοι δὲ οὗτοι συνήντησαν εἰς τοὺς ἀγρούς, ἕνα μικρὸν παιδίον ἐκ Λωρραίνης τὸ ὅποιον ἐκ μεν δευμάτια σίτου.

Τότε εἷς ἱππεὺς ἐκίθησεν ἐκ τοῦ ἵππου του καὶ ἀφροῦ ἔλαβεν τὸ παιδίον ὠδήγησεν αὐτὸ πρὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ του ὅστις ἦτο ἀνὴρ ὑψηλοῦ ἀναστήματος μὲ μέγαν ξανθὸν μύστακα.

Οὗτος μὲ ὕφος ἀγέρωγον τὸ ἐρωτᾷ:

Ποῦ εὐρισκόμεθα; Δὲν γνωρίζω τοῦ ἀντὶ ὁ μικρὸς. Ποία εἶναι ἡ πόλις ἐκεῖνη τῆς ὁποίας φαίνεται τὸ κωδονοστάσιον. Δὲν γνωρίζω.

Κατόπιν ὁ Ἀξιωματικὸς βλέπων ὅτι τὸ παιδίον ἠρνεῖτο νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτοῦ διέταξε ἕνα ἱππεῖα νὰ δέσῃ ἐκ τῶν ποδῶν τὸν μικρὸν ὀπισθεν τοῦ ἵππου του.

Ἡ διαταγὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐξετέλεσθη ὁ μικρὸς ἐδέσθη ὀπισθεν τοῦ ἵππου καὶ ἐσύρετο, μὲ κίνδυνον νὰ θραυσθοῦν αἱ πλευραὶ αὐτοῦ, μέχρις ὅτου ἐφθασαν εἰς ἕν δάσος.

Ποῦ ὀδηγεῖ ἡ ὁδὸς αὕτη, ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἴλης. Δὲν γνωρίζω ἀπαντᾷ καὶ πάλιν ὁ μικρὸς. Δὲν γνωρίζεις; τὴν θὰ ἴδῃς. Καὶ στραφεὶς εἰς τὸν στρατιώτην του λέγει: «Ἐρμαν σύρε ὀλίγον τὰ ὄτα του διὰ νὰ ἐνθυμηθῇ» Τὸ παιδίον δὲν ἐπτοίθη οὐδόλως. Θὰ ἀπαντήσῃς μικρὲς ζητιάνε; εἶπεν ὁ Ἀξιωματικὸς ὅστις ἦτο κάτωχος ἐκ τοῦ θυμοῦ.

Καὶ ἐν τῷ μεταξῷ ὁ Γερμανὸς ἱππεὺς ἐπέφθρε εἰς τὰς κνήμας αὐτοῦ μεγάλα πλήγματα διὰ τῆς λαβῆς τῆς λόγχης του.

Ἐὰν δὲν γνωρίζῃς θὰ τυφεκισθῇς τοῦ λέγει ὁ Ἀξιωματικὸς.

Τυφεκισατέ με ἀπαντᾷ τὸ γενναῖον παιδίον. Ἐπὶ τέλους ἐστάθμευσαν συνεχίζοντες τὰς προσκοπείας νὰ μάθουν ποῦ εὐρίσκονται, φοβερίζοντες αὐτὸ μὲ τὰς λόγχας καὶ τὰ περιστεροφά. Προσεποικήθησαν ὅτι θὰ τὸ κρεμάσουν εἰς μίαν μεγάλην δρυῖν. Δὲν ἔχυσεν οὔτε ἕν δάκρυ. Καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀπήντησεν. Δὲν γνωρίζω τὸ θάρος του ἐπὶ τέλους ἐκούρασεν τοὺς Γερμανοὺς καὶ τὸν ἐπέεψαν νὰ φύγῃ Ὅταν δὲ ἀπεμακρύνθη ἔλεγεν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου «τί γενναῖο παιδί.»

Ἡ ἀκλειον

Δ. ΡΑΠΙΔΗΣ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Πρόσκοπος 1ης Ὀμ. δος

Διὰ τὰ ὀφθαλμολογικὰ νοσήματα
Συνιστῶμεν τὴν τελειοτέραν Ὀφθαλμολογικὴν
ΚΛΙΝΙΚΗΝ
Σ Π Η Λ Ι Ο Υ Χ Α Ρ Α Μ Η
Ἐπιμετητοῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρείας. Διευθυντοῦ Ὀφθαλμολογικῶν Κλινικῶν. Ὀφθαλμολόγου Σχολῆς Παρισίων.
Ἐσχεπύονται: Καταράκτης ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς. Τραχώματα, τριχίασις, ἀλοιθωρία κλπ. διὰ τῶν ἀσφαλεστέρων θεραπειῶν καὶ πάντα τὰ ὀφθαλμικά νοσήματα.
27 Μενκνδρου 27—Ἀθῆναι

Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Είνε Παρασκευή πρωί. Σαράντα περίπου πρόσκοποι περιμένουν μ' άλυπομονησία την ώρα που θα ξεκινήσουν για να πάν να στρατοπεδεύσουν. Φορτώνουν βιαστικά τα κάρρα με τις άποσκευές που θα τους χρειαστούν στο στρατόπεδο και ξεκινούν. Εύθυμια κυριαρχεί σ' όλους με τη σκέψη πως πηγαίνουν για να στρατοπεδωθούν με φρονές και τραγούδια αφήνουν την πόλη για να πάν στον άερα της έξοχης.

Ύστερα από μιάνιση ώρα πορείας φτάνουν στον τόπο που προωρίστηκε για στρατόπεδο. Τί χαρά. Θα στρατοπεδεύσουν σ' ένα άπ' τα όμορφότερα μέρη της Θερ-



Ο Περιφ.
Έφορος Μυ-
τιλήνης κ. Κ.
Παλαιολόγος
εις το στρα-
τόπεδον.

μής. Στον Άγιο Παντέλεημονα. Ξεφορτώνουν τα κάρρα ξεκουράζονται λίγο. χωρίζονται σε όζτω ένωμοτίες κι αρχίζουν να στήνουν τις σκηνές. Σε λίγη ώρα σαν μικρά κάτασπρα σπιτάκια, ένένα κόκκινες σκηνές, είνε έτοιμες.

Οί πρόσκοποι τακτοποιούν τις κουβέρτες των γρήγορα κι αρχίζουν τον καθαρισμό του στρατοπέδου. Οί μάγειροι κάνουν πειό πέρα το μαγειρείο τους κι άλλη μιάν ένωμοτία στήνει το άρχηγείο και ύστερα άποτελειώνουν τον καλλωπισμό των σκηνών. Ξεκουράζονται ως το μεσημέρι και κατόπιν αρχίζουν όλοι να τρώνε με μεγάλη όρεξη. Έφαγαν κι έπιναν στον ύπνο, Το άπόγευμα ήταν ξύπνησαν άρχισαν τον άερισμό των σκηνών, έλαιξαν λίγο, έφαγαν ύστερα έφυγαν για περίπατο. Έπέστρεψαν με το προσκλητήριο κι ύστερα άπ' την άναφορά έτρεξαν στις σκηνές. Σε μισή ώρα δεν άκουγόταν άλλο άπ' το ρυθμικό βάδισμα του σκοπού. Όλοι κοιμούνται βαθειά και ύπνουν στις πέντε άπ' το διαπεραστικό σάλπισμα του έγερετηρίου. σηκώνονται, τρέχουν να κάνουν την του-

αλέττα τους και συναθροίζονται για σουηδική γυμναστική. Έν τω μεταξύ ή ένωμοτία των μαγειρών προετοιμάζει το πρωινό ρόφημα.

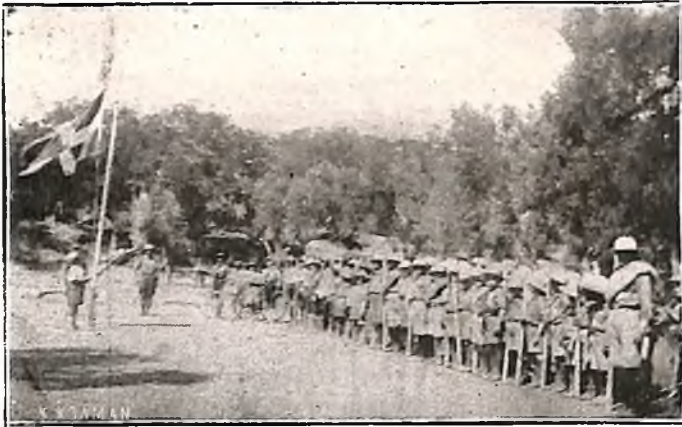
Η διανομή του τσαγιού γίνεται κι όλοι τρέχουν να βρουν κατάλληλο μέρος που θα τους χρησιμεύσει για τραπέζαρια. Τελειώνει το πρόγευμα κι ύστερα άπ' την ύψωση της σημαίας άκολουθεί ή άναφορά, ο καλλωπισμός του στρατοπέδου, ή θεωρία, τα γυμνάσια, Φτάνει επί τέλους κι ή ώρα του μπάνιου. Όλοι τρέχουν μ' έξαιρετική προθυμία για το μπάνιο και σχεδόν τρέχοντας φτάνουν στην ώμορφη άμμουδιά της Θεσμής που άπεχει πεντακόσια περίπου μέτρα άπ' το στρατόπεδο. Άλλοι κολυμπούν, άλλοι παίζουν τις βουτιές κι άλλοι διάφορα παιχνίδια. Ύστερ' από λίγο όλοι βρίζονται ξεαλωμένοι στα σεντόνια τους σε μιάν μακροά σειρά. Κάνουν ήλιοθεραπεία. Όταν κοντεύει το μεσημέρι ξεαναγκρίζουν στο στρατόπεδο, πολιορκούν το μαγειρείο και με λαίμαργες ματιές προσπαθούν να μαντέψουν το περιεχόμενο της χύτρας έως ότου τους φωνάξουν για συσσίτιο. Κι όλοι τρέχουν με τις καρδιάνες και με τα κοντάλια και άποτελούν μιάν δαιμονισμένη τζάζ μπάντ συνδυασομένη με την τζάζ μπάντ της κοιλίας των. Η διανομή της νόστιμης φασουλάδας γίνεται και καταβροχθίζεται κυριολεκτικώς. Τρέχουν πλένουν, τις καρδιάνες και πηγαίνουν να ξεκουραστούν κάτω άπ' τα δένδρα. Στις τρεις συναθροίζονται για τον καθαρισμό των σκηνών και τα γυμνάσια. Κείνην την ώρα έφταξαν και οί τριάντα πρόσκοποι της έκτης ομάδος (οί όποιοι είχαν καθυστερήσει μιάν μέρα) που γίνονται δεκτοί με φρονές θριάμβου. Όταν τελείωσαν τα γυμνάσια άρχισαν τα παιχνίδια και τ' άθλητικά (νίκησαν μάλιστα στο βόλλευ μπόλ μιάν ομάδα της Θεσμής). Στις έπτά τρώνε κι έρχεται ή ώρα του περιπάτου. Στις όχτόμιση όταν γυρίσουν αρχίζει ή ώρα του γλεντιού. Τα άνέξδοτα τραγούδια και τετράστιχα σαν τα παρακάτω. Στον κ. Γροσομανίδη Γυρνάει με το μαστίγιο σαν νέος Ναπολέων και επιπίπτει στο φαί σαν πεινασμένος λέων. Και σ' έναν άτακτο πρόσκοπο Πάλι ο Φλαμπουριάρης μας κ'άτι μ'άς έχει κάνει τον πιάνουμε τον στέγουμε να πλύνη το καζάνι.

Και κ'άτι άλλα σε διάφορους. Ύστερα κάνουν λίγη άστρονομία και πηγαίνουν στις σκηνές για να συνεχίσουν τ' άνέξδοτα και τις ιστορίες που παύουν μόλις άκουστή το σιωπητήριο. Έτσι περνούν ή μέρες όταν έκτη μέρα μ'άς φάνηκε έξαιρετική γιατί έξείνη τή μέρα μ'άς ήρθε μιάν πολύ έλκεκτη προσφορά. Ένας πελώριος δίσκος καλοφτιασμένοι κουραμπιέδες που τους είχαν στείλει κάποιες ευγενικές κυρίες. Το δίσκο προόπαντήσανε οί φρονές των προσκόπων μας (ήταν μεσημέρι μόλις είχαν φάει) και όλοι μαζεύτηκαν στο άρχηγείο μαγνητισμένοι άπ' τον ζάτασπρο λοφίσκο που άποτελοΰσαν οί κουραμπιέδες. Κι έτσι ο άρχηγός μας άναγκάστηκε να τους μοιράσει. Μερικοί κουραμπιέδες που περίσσεψαν έγιναν άφορμή να κολλήσουν και στον κ. Περιφερειακό Έφορο το παρακάτω τετράστιχο.

Ό Έφορος είν' τζέντλεμαν είναι κι άνοιχτοχέρης

μᾶς δίνει μπόλινο φαῖ κρατᾶ τοῦ ζουραμπιέδες.

Τις τελευταῖες μέρες ἐπισκεύθη τὸ στρατόπεδο ὁ κ. Νομάρχης ὁ ὁποῖος μάλιστα ἐφύασε τὴν ὥρα τοῦ βραδυνοῦ συσσιτίου καὶ ζήτησε τὴν ἄδεια ἀπ' τοὺς προσκόπους νὰ λάβῃ μέρος στὸ συσσίτιό των. Ἐνα «μάλιστα» ἀκούστηκε ἀπὸ ἑβδομηνταπέντε στόματα καὶ



Οἱ Πρόσκοποι Μυτιλήνης εἰς τὸ στρατόπεδο

εἰς λίγο ὁ κ. Νομάρχης ἔτρωγε με τοὺς προσκόπους.

Τὸ στρατόπεδο ἐπισκέφθη ἐπίσης καὶ ὁ κ. Ἐπιτελάρχης τῆς Ταξιαρχίας καθὼς καὶ πολλὰς φιλικὰς οἰκογένειες τῶν προσκόπων.

Τὴν προηγουμένη τῆς ἀναχωρήσεως ἔδωσαν ἐξετάσεις γιὰ τὰ πτυχία· τοῦ ζολυμβητοῦ, ἀστρονόμου, μαγειροῦ ποδηλατιστοῦ τοπογράφου, φωτογράφου κ.λ.π. περὶ τοὺς 25 πρόσκοποι.

Ἔτσι πέρασαν ἡ μέρες καὶ ὕστερ ἀπὸ δεκαήμερο στρατό. εδο εἴμαστε ἀναγκασμένοι νὰ διαλύσωμεν τὸ στρατόπεδο καὶ νὰ ἐπιστρέψωμε στὴν πόλη.

Μυτιλήνη τῆ 1 Σηβρίου 1927

ΠΑΝΟΣ ΖΑΜΒΑΚΕΛΛΗΣ

Δις τάξεως ἐν/χης.

Τὸ βιβλίον τῆς φυματιώσεως τοῦ κ. Κ. ΜΕΛΑ.

Ἡ τέως Γεν. Ἐφορος Κ. Μελάς ἐξέδωκε καὶ πωλεῖται ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου Γ. Βάρτσου πολύτιμον βιβλίον περὶ φυματιώσεως κατὰ μετὰφρασιν ἐκ τοῦ ἐλθετικοῦ, τὸ βιβλίον τοῦτο πωλούμενον ἀντὶ 10 δραχμῶν εἶναι εἰς ὅλους πολυτιμώτατον Ἐκθέτον ὄχι μόνον τὸν τρόπον τῆς προφυλάξεως ἀλλὰ καὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς τῆς νόσου θεραπείας.

Ὅλοι πρέπει νὰ τὸ Ἀποκτήσετε.

Ἡ Ἀσθενεία τοῦ Κυρίου Γενικοῦ Εφοροῦ

Πρὸ διμήνου καὶ πλέον ὁ Γενικός Ἐφορος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων κ. Χρ. Κ. Μπρισιμιτζάκης προσεβλεῖθη ὑπὸ ἀσθενείας ἐκ τῆς ὁποίας διέτρεξε μάλιστα καὶ σοβαρότατον κίνδυνον. Ἦδη πληροφοροῦμεθα ὅτι ἀνέρρωσε, ἡ κατάστασις του διαρκῶς βελτιοῦται καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του.

Ἐπιτομή τῆς Κυρίας Ἐλένης Βενιζέλου

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἡ Κυρία Ἐλένη Ἐλ. Βενιζέλου κατενοουσιασμένη ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς εἰς τὴν λέσχην τῶν Προσκόπων Ἑρακλείου Κρήτης ἐδώρησεν ὑπὲρ τῆς Λέσχης ταύτης δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας.

Προσκοπικὴ Κίνησις Δράμας

Κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ Τοπικοῦ Συνδέσμου συνεπληρώθησαν τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Τ. Π. Σ. καὶ ἐγένετο συνεδρίασις ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τοῦ Στρατηγοῦ μας Κου Μ. Κοιμήση καθ' ἣν ἀπεφασίσθησαν καὶ ἐτέθησαν ἤδη εἰς ἐνέργειαν ἀρκετὰ ἔργα διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον πρόοδον τοῦ προσκοπισμοῦ τῆς πόλεώς μας.

Τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπαρτίζουν οἱ κατωτέρω φιλοπόδοι Κύριοι.

Εὐστ. Σπυράνης Ἱατρός ὡς Πρόεδρος.

Χαρίλ. Ταφλανίδης Φαρμακοποιός ὡς Ἀντιπρόεδρος.

Ἰωάν. Ἐλευθεριάδης Ἐμπορος ὡς Ταμίης.

Δημ. Κωνσταντινίδης Διευθυντής Β'. Δημ. Ἀργένων ὡς Γραμματεὺς καὶ Ἀλέξ. Γεωργιάδης Λοχαγός Ὑπασπ. ΙΧ Μεραρχίας ὡς μέλος.

Ἐπίσης ὡς μέλη παρακολουθοῦν ἐξάστην συνεδρίασιν καὶ οἱ Κ. Κ. Ἰωάν. Καλλιγᾶς Περιφερειακός Ἐφορος Δράμας καὶ ὁ Ἐπόπτης τῶν ὁμάδων Δράμας Γιώτης Κοντοξῆς.

Ἦδη ἀναδιοργανοῦται τὸ Γραφεῖον τῆς Περιφέρειας διὰ νὰ ἐργασθῆ συστηματικώτερον πρὸς διάδοσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Προσκοπισμοῦ εἰς τὴν Περιφέρειαν, ἅπου μετὰ τὴν νέαν σχολικὴν περιόδον θὰ σημειωθῆ σοβαρώτερα κίνησις.

Αἱ δυνάμεις πόλεως λειτουργοῦν κανονικῶς διηρθώθησαν ἐκ νέου αἱ ὁμάδες ἡ δὲ 3η ἀποτελεῖ τὴν ὁμάδα τῶν μαθητευομένων πρὸς συστηματικώτεραν ἐργασίαν τῶν δύο ἄλλων.

Τὴν 18ην Σεπτεμβρίου ἀπεστάλησαν εἰς Θεσσαλονικὴν δεκαπέντε βαθμοφόροι καὶ πρόσκοποι τινὲς ἐκ τῶν τριῶν ὁμάδων διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Β' Διεθνή Ἐμπορο-βιομηχανικὴν Ἐκθεσιν καὶ τοὺς Ἑλληνοβιομηχανικοὺς Ἀγῶνας μαζί με τοὺς πρόσκοπους Καβάλλας.

Εἰς τὸν Ὑπὸ τὴν Καρναβάλι Μιχ. ἀνενημήθη πτυχίον σαλπικτοῦ κατόπιν σχετικῆς ἐξετάσεως.

SCOUTER

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Η ΟΡΚΟΜΟΣΙΑ ΤΩΝ

Εἰς τὰς δόδρα ἡ μάχη εἶχε τελειώσῃ πρὶν καὶ τὰ παιδιά, κορησμένα μαζεύθησαν γύρω ἀπὸ τὰ δροσερὰ πεῖρα τοῦ Χαλανδρίου γιὰ νὰ πάρουν τὸ συσσίτιο τους. Τὸ πολεμικὸ μένος εἶχε καταπαύσῃ μόνον ἀμφισβητήσις πολλὰς γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης καὶ τὸν ἀριθμὸ τῶν αἰχμαλώτων ποῦ καθέννας ἀνέβαζε ἢ κατέβαζε σύμφωνα μὲ τὴ μερίδα στὴν ὁποία ἐπολέμησε. Κι ἔτσι περνοῦσαν ἡ ὥρες τὴν δροσερὰς Φθινοπωρινῆς Κυριακῆς μας. Εἰς τὰς πέντε μετὰ τὴν κριτικὴν, ποῦ ἔβγαλε τὰ ἀντίπαλα στρατόπεδα μᾶλλον ἰσόπαλα, ὅλοι οἱ πρόσκοποι μαζεύτηκαν μὲ τὸ προσκλητήριο γάτω ἀπὸ τῆς πανύψηλης λεῦρες, συνετάχθησαν, ἐμπήκαν στὴ γραμμὴ μπρὸς οἱ σαλπικταί, πολλοὶ πάρα πολλοὶ καὶ ἔπειτα ἡ φάλαγξ καὶ ἐπροχώρησαν γιὰ τὸ χωριό. Τὸ γενικὸ πρόσταγμα ὁ Περιφερειακὸς τὸ ἔδωσε εἰς τὸν κ. Τριγγέτα, παλαιὸ πολεμιστὴ ποῦ τελευταία ἐμπήκε στὰς τάξεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ἐνῶ οἱ σαλπικταί ἐτάραξαν τὴν ἠσυχία τοῦ χωριοῦ μὲ τὰ σαλπίσματα τους ἡ φάλαγξ ἐπροχώρησε ἀνάμεσα ἀπὸ πλήθη κόσμου καὶ ἐσταμάτησε στὴ δροσερὴ πλατεῖα γιὰ τὸν ὄρο.

Τὸ τετράγωνο ἔγινε ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ μὲ, τὴν ταχύτητα ποῦ εἶνε τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τῶν προσκόπων ὁ ὑπαρχηγὸς Ἀγγελόπουλος ἐσαρκάωσε ἀπάνω στὸ δένδρο καὶ ἐκάνονισε τὴν ἔπαρσι τῆς σημαίας ποῦ ἔγινε μὲ ὄλη τὴν ἐπισιμότητα. Ὅλοι οἱ πρόκριτοι τοῦ χωριοῦ καὶ οἱ γονεῖς τῶν προσκόπων μαζεύθησαν γύρω ἀπὸ τὸ τετράγωνο, τὰ σαλπίσματα ἐχωρέτισαν τὴν ἔναρξιν τῆς τελετῆς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ συστήματος κ. Τριγγέτας μίλησε στὰ νεοφώτιστα παιδιά μὲ πολλὴ συγκίνησι γιὰ τὴν προσκοπικὴν ἰδεολογίαν τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξε μὲ πολλὴ γλαφυρότητα καὶ ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ ὅλη ἡ σκοπιμότης καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀποστολὴ τῆς.

Οἱ πρόσκοποι ἄκουσαν καλὰ τὰ σοφὰ λόγια τοῦ ἀρχηγοῦ τὸν καθὼς καὶ τὰ ἐπίσης ὠραῖα ποῦ εἶπε εὐθὺς μετ' αὐτὸν ὁ Πέριφ. Ἐφορος κ. Γω. Α. Θεοχάρης καὶ ποῦ ἐχειροκροτήθησαν ἐπίσης ζωνρὰ ἀπὸ ὄρους τὰ ἄκουσαν. Καὶ ἀνάμεσα σ' ἐκεῖνον τὸν ἐνθουσιασμὸν ἐπῆρε τὸ λόγο ὁ ἐθνικὸς μας ποιητὴς, ὁ Ματσούκας μας, μὲ τὴν στολὴ τῆς ἐκστρατείας ποῦ φέρνει πάντα ὅταν καλεῖται σὲ παρόμοιες τελεταῖς. Μὲ ποιήματα, μὲ λόγια γεμάτα πατριδα μὲ συμβουλές, μὲ τραγοῦδια, μὲ συγκινήσεις, μὲ δαιρετισμοὺς στὴν κυανόλευκον, μὲ λόγια ποῦ προκάλεσαν δάκρυα καὶ χαρὰς μαζὺ μὲ ὄλη ἐκείνη τὴ δύναμι ποῦ ὁ Ματσούκας ξέρει νὰ συναρπάξῃ γάθε ἀκροατὴ, ἔδωκε στὰ παιδιά νὰ καταλάβουν τί μεγάλο πρᾶγμα θὰ γινότανε σὲ λίγο, ποιά θειότητα θὰ εἶχε ἡ ἱεροτελεστία τοῦ ὄρου τῶν, τί πανηγύρι γι' ὄραζε ἡ πατρίδα μας ποῦ ἔβαζε σ' ἐκείνη τὴν ὠρα 30 νέα παιδιά μέσα στους κόλπους τῆς προσκοπικῆς ἰδεολογίας καὶ ὅταν ἔβλεις τὸν λόγον του, ἀνάμεσα στὰ χειροκροτήματα τοῦ χωριοῦ ἀπέθεσε ἓνα πατρικὸν φιλί σ' ἓνα ἀπὸ τοὺς νέους προσκόπους στέλλοντας μ' αὐτὸ ἀπὸ ἓνα σὲ ὅλα τὰ καινούργια παιδιά μας. Καὶ τὰ παιδιά αὐτὰ ποῦ ὁ Ματσούκας τὰ βνήθουσιασε μὲ τὴ τέχνη ποῦ ἡ καρδιὰ του ξέρει, μαζεύ-

τησαν γύρω του καὶ τὸν ἐσήκωσαν στὰ χέρια ἀπὸ τὴν χαρὰ τους δείχνοντας στὸν ἐθνικὸν μας ποιητὴ ἓνα κομμάτι εὐγνωμοσύνης γιὰ τὰ λόγια ποῦ τοὺς εἶπε. Σὲ λίγο ὁ ὠραῖος ὄροκός μας ἔβλεις τὴν τελετὴν καὶ μὲ τὴν τελευταία του λέξι «νὰ ὑπακούω τυφλῶς εἰς τὸν Νόμον τῶν προσκόπων» ὁ φθινοπωρινὸς ἥλιος σάν νὰ ἐπιζύγωνε μὲ τὴν σφραγίδα του τὴν τελετὴν ἐκρυβόνταν πίσω ἀπὸ τὰ Τουρκοβούνια χρίζοντας μὲ τὰ μενεξεδένια χρώματα τὴν κορυφογραμμὴν ἐνῶ ἡ κυανόλευκη μὲ τὸν ἦχον τῶν σαλπικτων κατέβαινε, κατέβαινε, κατέβαινε...

Ε. Ν. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

- Θέλετε νὰ ἔχετε ποδήλατον ἀντοχῆς;
- Θέλετε νὰ ἔχετε ποδήλατον πολυτελείας;
- Θέλετε νὰ νικάτε εἰς τοὺς ἀγῶνας;

Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Υ Θ Η Τ Ε

ΠΟΔΗΛΑΤΑ - ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΑΣ

BLANCHE HERMINE

Ἡ κορωνὶς τῆς Γαλλικῆς κατασκευῆς

1926: Δέκα ἐννέα πρῶται νίκαι

Μέγα βραβεῖον τῆς Ἐκθέσεως Φιλιάθλων
Πρωτάθλημα ἀντοχῆς
Πρωτάθλημα ταχύτητος

1927: Γῦρος τῆς Γαλλίας (5341 χιλιόμετρα)

Ἴον Blanche Hermine, τὸ MONON ποδήλατον ὅπου ἔφθασε εἰς τὸ τέρας καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ΑΠΟΛΥΤΩΣ βλάβης.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

Π Ο Δ Η Λ Α Τ Α :

- Ἀγγλικοῦ συστήματος μὲ διπλὰ φρένα Δρ. 2.400
- Τοῦ αὐτοῦ συστήματος » 2.500
- (Κοῦρσα) χρώματος χιονολευκοῦ μὲ κυανοὺς καὶ ἐρυθροὺς ἀστερίσκους » 2.650
- (Κοῦρσα) χρώματος γκρενὰ » 2.500
- (Κοῦρσα) μὲ σκελετὸν δλόχρυσον » 2.950
- Μοτοσυκλέται ἐλαφραὶ, μὲ δύο ταχύτητας, δυνάμεως 2 1/2 ἵππων » 12.000

Ἀποτανθῆτε εἰς τὸν Προσκοπικὸν Κήρυκα.

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Ἀγαπητέ μου Κώστα,

Πολύ δικαίως πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοι οἱ Ἀγ-
γλοι ὅταν ἀναλογισθῆ κανεὶς ὅτι ὑπάρχουν ἐκεῖ σχεδὸν
200.000 Πρόσκοποι ἔτοιμοι νὰ δώσουν τὰς βοηθείας των
ἀμέσως ὁπουδήποτε συμβῆ κανέναν δυστύχημα καὶ σχεδὸν
ὅλοι προσπαθοῦν νὰ γίνουν ἱκανοὶ νὰ δώσουν τὰς Πρώ-
τας Βοηθείας.

Εἶναι τὸ σπουδαιότερον ὅλων ἐξ ὧων μανθάνουν εἰς
τὸν Προσκοπισμὸν καὶ βεβαίως δὲν ὑπάρχουν γνώσεις
πλέον χρήσιμοι δι' ἓνα παιδί, ὑὸ ὁποῖον θέλει νὰ ἐφαρ-
μόσῃ ἐδουνηδῆτως τὰ δέκα ἄρθρα τοῦ Προσκοπικοῦ Νό-
μου.

Ἐνας πρόσκοπος δὲν δύναται νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι φί-
λος πρὸς ὄλους, ὅταν γνωρίζῃ ὅτι ἐάν συναντήσῃ καμ-
μίαν ἡμέραν εἰς τὸν δρόμον του κανένα αἰμορραγοῦντα
δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ πάρῃ τίποτε διὰ νὰ τοῦ σώσῃ τὴν
ζωήν.

Δὲν δύναται νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι χρήσιμος, ἐάν δὲν
γνωρίζῃ τί πρέπει νὰ κάμῃ εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν
ὀποίαν ἓνας συνάδελφός του Πρόσκοπος θὰ ὑφίστατο
κάταγμα τῆς χειρὸς ἢ ἐξάρθρωσιν τοῦ ἀστραγάλου του
(τὸ κοινῶς στραμπούλιγμα) εἰς τὸ στρατόπεδον. Δὲν δύ-
ναται νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι οἰκονόμος, ἐάν δὲν ἔχῃ μερικὰς
γνώσεις ὑγιεινῆς, ὥστε νὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ διατηρῇ τὰς
σωματικὰς του δυνάμεις, δίδων εἰς τὸ σῶμα του τὴν κα-
τάλληλον τροφήν καὶ τὴν κατάλληλον ἐξάσκησιν.

Κάθε Πρόσκοπος λοιπὸν, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ τηρήσῃ
τὸν ὄρκον του πρέπει νὰ ἔχῃ γνώσεις νοσοκομειακάς.
Διὰ νὰ γίγῃ δευτέρας τάξεως Πρόσκοπος μανθάνει στοι-
χεῖα Πρώτων Βοηθειῶν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ σταματήσῃ
ἐκεῖ. Κάθε ἔξυπνος Πρόσκοπος πρέπει νὰ σταματήσῃ
νὰ ἐπιδοθῆ, ὥστε κατόπιν νὰ λάβῃ τὸ πτυχίον τοῦ Νο-
σοκόμου.

Προτοῦ ἀρχίσις μαθήματα νοσοκομειακὰ εἰς τὴν ἐνω-
μοτίαν σου, πρέπει νὰ τῆς κινήσῃς τὸ ἐνδιαφέρον με-
μιαν διάλεξιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος.

Νὰ τοὺς ἐρωτήσῃς τί θὰ ἔκαναν εἰς περίπτωσιν κατὰ
τὴν ὁποίαν θὰ εὔρισκον εἰς τὴν ἀμμουδιάν κανέναν ἄν-
θρωπον ποῦ νὰ φαίνεται ὅσῃν πεθαμένος. Ἄν εὔρισκαν
κανένα ποῦ θὰ εἶχε ζεματίσει τὸ χεῖρ του με βραστὸ
νερό, ἢ κανένα ὁ ὁποῖος θὰ εἶχε πέσει ἀπὸ τὴν κορυφῆ-
καμμιάς σκάλας καὶ ἐβόγγιζε.

Κάποτε ἡμπορεῖ ν' ἀναγνώσῃς εἰς τὴν ἐνωμοτίαν σου
διάφορα συμβάντα, τὰ ὁποῖα δημοσιεύουν αἱ ἐφημερίδες
ἢ περιοδικὰ. Καὶ ὅταν τοὺς ὁμιλῆς διὰ διάφορα γεγο-
νότα, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τότε τὰ παιδιά σου θὰ
ἀνακαλύθουν πόσον ὀλίγας πραγματικῶς γνώσεις ἔχουν.
Ἡμπορεῖς ἐπίσης νὰ προσποιηθῆς ἓνα γέροντα, ὁ ὁποῖος
ἐνῶ διασχίζει τὸν δρόμον πίπτει λιπόθυμος, καὶ κατόπιν
παρ' ὀλίγον νὰ τὸν πλακώσῃ ἐν αὐτοζίνητον καὶ νὰ τοῦ
κόψῃ τὸ πόδι. Νὰ τοὺς εἰπῆς τότε νὰ σοῦ δείξουν δι' ἐ-
φαρμογῆς τί θὰ ἔκαναν εἰς τοιαύτην περίπτωσιν.

Αὐτὸ θὰ τοὺς φανῆ ὀλίγον ἀστείον, ἀλλ' οἱ Πρόσκο-

ποί σου θὰ μάθουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πολὺ προθυ-
μότερον παρὰ ἐάν ἐζήτης νὰ τοὺς μάθῃς διὰ τῆς βίας τὰ
ὀνόματα τῶν ὄστων καὶ τῶν ἀρτηριῶν ὡς ἓνα σαχλὸν ποί-
ημα τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀποστηθίσουν. Πρέπει τ' ὀλιγώ-
τερον νὰ κίμετε μιὰς ὥρας μάθημα Πρώτων Βοηθειῶν
τὴν ἐβδομάδα, καὶ σὰς συνιστῶ πολὺ νὸ μὴν ἀρχίζετε το
μάθημα εἰν δὲν τοὺς εἰπῆτε ἓνα ὥρατιον κατάλληλον διή-
γημα σχετικὸν πρὸς τὴν διδασκαλίαν ποῦ νὰ διαρκέσῃ
πέντε ἕως ἐξ λεπτὰ τῆς ὥρας. Θὰ ἴδῃς ἐπίσης ὅτι οἱ πρό-
σκοποί σου εἶναι πολὺ πρόθυμοι νὰ σὰς διηγηθῶν διά-
φορα δυστυχήματα ποῦ εἶδαν ἢ ἐδιάβασαν. ἄρξει νὰ τοὺς
προκαλέσῃς ὀλίγον. Πάντοτε διὰ κάθε περίπτωσιν πρέ-
πει νὰ τοὺς ἐρωτᾷς τί θὰ ἔκαναν ἐάν ἦσαν παρόντες.

Ἡ πρόθεσίς μου δὲν εἶναι νὰ μεταβάλω τὴν ἐπιστο-
λὴν μου εἰς βιβλίον Πρώτων Βοηθειῶν. Ὑπάρχουν πλῆ-
θος κ' ἄλλων βιβλίων εἰδικῶν, ποῦ ἂν ζητήσῃς ἀπὸ τὸν Ἀρ-
χηγόν σου θὰ σοῦ τὰ δώσῃ. Ἐγὼ ὁμως θέλω μόνον νὰ
σοῦ δώσω μιὰ, δυὸ ἰδέες, αἱ ὁποῖαι συνήθως εἰς τὰ βι-
βλία δὲν εὔρισκονται.

Διὰ ν' ἀρχίσις μαθήματα Πρώτων Βοηθειῶν πρέπει
πρῶτον νὰ μάθῃς τί εἶναι «Πρῶται Βοήθειαι» καὶ ἐάν
ὑπάρχῃ ἄλλος τρόπος Βοηθείας.

Πρῶται βοήθειαι εἶναι ἡ βροήθεια, τὴν ὁποῖαν
δίδει τὸ πρῶτον πρόσωπον ποῦ θὰ εὔρεθῆ εἰς τὸν τό-
πον τοῦ ἀτυχήματος.

Αὐτὸ τὸ πρόσωπον εἶναι συχνὰ πρόσκοπος, διότι ἔ-
νας πρόσκοπος ὅταν εἶναι ἱκανός, ἔχει τὰ μάτια του
πάντοτε ἀνοιχτά, καὶ ὅταν ἰδῇ δυστύχημα τρέχει νὰ
δώσῃ βοήθειαν.

Δεύτεραι Βοήθειαι, εἶναι αἱ βοήθειαι, τὰς ὁποῖας δί-
δει ὁ ἰατρός. Ἐνας πρόσκοπος δὲν ἐπιχειρεῖ νὰ κάμῃ
τὴν ἐργασίαν τοῦ ἰατροῦ, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσπαθήσῃ
ν' ἀνακοφίσῃ τὸν πάσχοντα καὶ νὰ ἐμποδίσῃ νὰ ἐπιδει-
νωθῆ ἢ κατὰστασίς του ἕως νὰ ἔλθῃ ὁ ἰατρός.

Ἐάν τὸ δυστύχημα εἶναι σοβαρὸν, πρέπει ἀμέσως νὰ
φέρωμεν τὸν ἰατρόν. Ἴδου διατὶ ὅταν ἓνας πρόσκοπος
ὑπάγῃ εἰς τὸ στρατόπεδον πρέπει τὰ μάθη τὴν διεύθυν-
σιν τοῦ πλησιεστέρου ἰατροῦ, ἐπίσης κάθε πρόσκοπος ὁ-
φείλει νὰ γνωρίζῃ τὰς διευθύνσεις τῶν ἰατρῶν ποῦ κα-
τοικοῦν πλησίον τῆς οἰκίας του καὶ τῆς Λέσχης τῆς Ὀ-
μάδος.

Ὀνομάζομεν κάποτε Πρώτας Βοηθείας, φορητὰ νο-
σοκομεία καὶ σημαίνει τὸ ἴδιον. Τὰ ὀνομάζομεν φορητὰ
νοσοκομεία, διότι φορητὸν νοσοκομεῖον ἐννοοῦμεν φο-
ρεῖον, καὶ εἰς τὰς πρώτας βοηθείας συχνὰ εἶναι ἀνάγκη
νὰ μεταχειρισθῶμεν φορεῖον διὰ νὰ μεταφέρωμεν ἓνα
πάσχοντα.

Τὸ σπουδαιότερον σημεῖον τῶν Πρώτων Βοηθειῶν,
εἰς αἰμορραγοῦντα εἶναι νὰ γνωρίζῃς ποῦ πρέπει νὰ πιέ-
σῃς τὴν ἀρτηρίαν διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ αἰμορραγία, διότι
ἓνας ἄνθρωπος τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρτηρία διερράγη, ἡμπορεῖ
ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ αἰμορραγίαν ἐντὸς λεπτῶν, ἐντὸς δευτε-
ρολέπτων ἀκόμη.

ΕΝ ΤΩ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΩ

Ο μόνος τρόπος πού δύνασθε εις τοιαύτην περίπτω-
σιν να σώσετε την ζωήν ενός ανθρώπου, είναι να γνω-
ρίζετε επακριβώς πού πρέπει να πιέσετε την άρθριαν
όπως σταματήση ή αιμορραγία.

Δέν δύνασθε να μάθετε αυτό με το να το διαβάσετε
σε βιβλία. Πρέπει να εξασκηθήτε πιεζοντας τας άρθρη-
ριας συναδέλφων σας προσκόπων εις την Λέσχην σας
καθώς και τας ιδιϊκίας σου. άλλ' άφου άφαιρέσης τή έν-
θύματά σου.

Ένας νοήμων πρόσκοπος δύναται εύκόλως να μάθη
όλα τα μέρη εις τα όποια πρέπει να πιέση την άρθριαν
έντος ήμισείας ώρας, αλλά το σπουδαίον σημειον είναι να
τα γνωρίζη πάντοτε.

Δέν θα το κατορθώση αυτό παρᾶ μόνον όταν εξα-
σκειται συνεχώς, όταν σκέπτεται έπ' αυτού, και όταν ά-
πευθύνης εις τον έαυτόν σου έρωτήσεις και άπαντάς εις
αυτάς.

Άνεξαρτήτως της αιμορραγίας μιᾶς άρθριας, το ό-
ποιον να μη λησμονήσ ποτέ ότι είναι το σπουδαιότερον
όλων, πρέπει να διδάξης εις την ένωμοτίαν σου δια την
δοκιμασίαν Δευτέρας Τάξεως Προσκόπων, πώς να τοπο-
θετοῦν νάρθηκα όταν ένα όστοῦν έσπασε. Προτου όμως
τά εφαρμογή είναι άπαραίτητον οι πρόσκοποι σου να έ-
χουν ιδέαν της όνομασίας τῶν όστων και πόσον έχουν.

Ο καλύτερος τρόπος δια να μάθουν είναι να υπάγουν
να ιδούν εις ένα Μουσειον ένα ανθρώπινον σκελετόν,
άλλ' εάν δέν είναι αυτό δυνατόν, να γείνη, τότε, δειξέ-
τους την εικόνα ενός σκελετου. Πρέπει συχνά να γίνον-
ται παρατηρήσεις επ' αυτής, ένῳ εξασκοῦνται εις τας
Πρώτας Βοηθείας.

Άφου ίδης ένα όστοῦν εις την εικόνα πρέπει να ψη-
λαφίσης το σώμα του έως όπου το εύρης, άπ' εκεί πού
αρχίζει έως εκεί πού τελειώνει. Πρέπει να ψηλαφίσης τα
όστα τῶν συναδέλφων σου προσκόπων και αυτοι να σύ-
ρουν τα ιδιϊκά σου. Θα ίδης ότι όταν εύρης το κλειδο-
κόκκαλον ενός παιδιου αυτό έχη πολύ περισσότερον έν-
διαφέρον να ανακαλύψη το ιδικόν σου!

Όταν τα παιδιά εκδύονται δια το λουτρόν, ή μετα
την γυμναστικήν να τα βάλης να μετρήσουν τας πλευ-
ράς των ώστε να βεβαιωθοῦν μόνα των πόσας έχουν, και
πώς συνενώνονται με την σπονδυλικήν στήλην, όπισθεν,
και με το στέρνον έμπροσθεν.

Ίσως εύρης ότι δέν ένώνονται καθόλου με την σπον-
δυλικήν στήλην. Εάν όχι, πώς τότε είναι; Να έρωτή-
σης τότε έναν πρόσκοπον πῶσα όστα θα έπρεπε να κό-
ψης εάν ήθελς να χωρήσης αυτόν με το ριόνιον εις δύο
ζοματία, ακριβώς κάτωθεν τῶν κάτω πλευρῶν. Εάν κά-
μης αυτό δέν θα λησμονήση ποτέ την σπουδαιότητα της
σπονδυλικής στήλης, ή όποια είναι το μόνον όστοῦν πού
συνδέει το άνω με το κάτω μέρος του δωματίου του. Θα
κινήσης πολύ το ένδιαφέρον της ένωμοτίας σου εις την με-
λέτην τῶν όστων και εάν ποτέ εύρου εις τον άγρόν κα-
νένα όστοῦν, θα θέλουν να μάθουν εις ποιον μέρος του

σώματος του προβάτου ή του πτηνου άνήκει. Μίαν ήμέραν
όταν ιδουν σκελετούς αιθήκων εις κομμίαν εκθεσιν θα άνα-
γνωρίσουν την οικειότητα, όχι μνον θεωρητικῶς αλλά και
πρακτικῶς. ή όποια υπάρχει μεταξύ τῶν προσκόπων και
αυτῶν τῶν ζῶων.

Είν. i πολύ καλό ένῳ προετοιμάζονται δια την δοκιμα-
μίαν Δευτέρας Τάξεω, Προσκόπων να έχη υπ' όψει οτι κα-
λόν είν. i οι πρόσκοποι σου να κάμουν παρατη ήσεις, το
όλιγώτερον επί δύο ή τριῶν όστων και να επαλαμβάνουν
την όνομασίαν των κάθε βράδυ πριν υπάγουν εις το κρεβ-
βάτι.

Όταν βάζετε νάρθηκα εις όστοῦν πού υπέστη κάτγμα,
υπάρχουν τρία σημεία σπουδαία, τα όποια οι πρόσκοποι
λησμονοῦν συχνά.

Πρώτον. σκοπός της νάρθηκος είναι να έμποδίση κάθε
κίνησιν του όστοῦ ώστε να μη επιδεινωθῆ το τραυμα.

Δέν είναι καμία ανάγκη να κινήσωμεν ένα άνθρωπον
πού έσπασε το πόδι του και έπειτα να του βάλωμεν τον νάρ-
θηκα, εάν ένας πένη εις το μέσον ενός δρόμου πού υπάρ-
χει πολύ κίνησις, και ένα κάρρον περίση άπ' επάνω του
και του σπάση το πόδι, ένας Πρόσκοπος δέν πρέπει να
τρέξη να τον σηκώση ή να τον σύρη εις το εξοδρόμιον.
Έκεινο πού πρέπει να κάμη ο Πρόσκοπος είναι να σταμα-
τήση την κίνησιν. Εάν είναι αυτοκίνητον. θα σταματήση
εύκόλως άμέσως. Εάν είναι ένα βαρύ κάρρον πού έρχεται
ταχέως ο Πρόσκοπος πρέπει να τρέξη έμπρός και να άρ-
πάξη το κεφάλι του αλόγου και να το τραβήξη άπ' το ένα
μέρος ώστε να μη περῶση άπ' επάνω τον άνθρωπον, ο όποι-
ος κατάκειται πάσχων εις το έδαφος.

Έν τῶ μεταξύ κάποιο αστυφύλαξ θα έχει έλθει, και
εάν είναι ανάγκη θα έχει σταματήση την κίνησιν ένῳ ήμεις
θι βάλωμεν τον νάρθηκα εις το πόδι του άσθενους πριν τον
μεταφέρωμεν εις το φορείον

Το δεύτερον πράγμα πού πρέπει να ένθυμούμεθα είναι
ότι ένας νάρθηξ κακῶς δεμένο, κακῶς τοποθετημένος δέν
αξίζει διόλου και είναι μάλλον βλαβερός παρά χρήσιμος.

Όταν τοποθετοῦμεν νάρθηκα, πρέπει να δένωμεν τούς επιδέ-
μους όσον το δυνατόν σφικτότερον, αλλά εις τρόπον ώσ-
τε να μη πονῆ ο πάσχων. Εάν δέν έχει χίσει τας αισθη-
σεις του, θα σου εἶπη άμέσως εάν δένεις τούς έιδέσμους
ολύ σφικτά. Αλλά πολύ συχνά, οι Πρόσκοποι δέν δένουν
σφικτά του επιδέσμους.

Το τρίτον πράγμα πού πρέπει να ένθυμούμεθα είναι οτι ου-
τε ήμεις ουτε οι άλλοι συνειθίζομεν να φέρωμεν μαζί μας
νάρθηκας εις της τσέπες μας.

Δι αυτό πρέπει να είμεθα έτοιμοι να εύρωμεν τον κατάλ-
ληλον νάρθηκα μόλις συμβῆ το δυστύχημα. Κθ' όδόν εάν
είναι ήμέρα βροχερά, δέν θα υπάρχη δυσκολία να εύρητε μι-
αν όμβρέλλα. Ως επίσης εάν είναι ήμέρα καλή, δύνασθε
να δανεισθήτε ένα μαστοῦνι ή και ά εύρετε τεμάχια ξύλου
Όταν ένι δυστύχημα λάμβανη χώραν εις ένα σπίτι το ξύ-
λινο χέρι της ακούπας είναι κατάλληλον δια ένα μικρόν πού
υπέστη κάταγμα.

Εάν χρειάζεται νάρθηκα δια την όπισθίαν πλευράν της

κνήμης ἤμπορεῖτε συνήθως εὐκόλως νὰ μεταχειρισθῆτε διπλωμένες ἑφημερίδες, ἢ περιοδικὰ ἢ λεπτὰ βιβλία.

Ἢταν δυστύχημα συμβῆ εἰς τὴν ἑξοχὴν, δὲν θὰ ἔχετε δυσκολίαν νὰ εὑρετε τεμάχια ξύλου τοῦ μεγέθους ποῦ σὰς χρειάζονται.

Σὰς εἶπα ἐνανειλημένως ὅτι διαρκῶς πρέπει νὰ συζητῆς μὲ τὴν ἑνωμοτιάν σου τί πρέπει ἕνας πρόσκοπος νὰ κίμῃ εἰς περιπτώσιν ἑνὸς ἐκείνου δυστυχήματος. Σὰς συνιστῶ ἐπίσης πολὺ ὅτι οἱ πρόσκοποι πρέπει νὰ γωρίζουν τί πρέπει νὰ κάμνουν εἰς περιπτώσιν οἰουδήποτε δυστυχήματος.

Ἢταν τὸ δυστύχημα εἶναι σοβαρὸν, ἢ εἰς περιπτώσιν πυρκαϊῆς, σὺ καὶ οἱ συνάδελφοί σου πρόσκοποι εὐίσκησθε ἐν στολῇ ἤμπορεῖτε νὰ προσφέρῃτε ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ νὰ συνεργασθῆτε μαζὺ τους πὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀπομάκρυνσιν τοῦ πλήθους.

Ἢν εὐρεθῆς μόνος τὸ πῶτον ποῦ ἔχεις νὰ κάνῃς εἶνε νὰ τρέξῃς εἰς τὸ πλησιέστερον σπίτι καὶ νὰ ζητήσῃς ἕνα ποτήρι νερὸ νὰ παρμεύσῃς τὸ πλῆθος καὶ νὰ τὸ δώσῃς εἰς ἐκεῖνον ποῦ περιποιεῖται τὸν πόσχημα διότι εἰς τὰ δυστυχήματα ἑννενηντὰ τοῖς ἑκατὸν, τὸ νερὸ εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ἂν ἀκόμη δὲν τοῦ ζητήσῃς, κάνει μίαν καλὴν πράξιν. Ἢν ὅμως κατὰ τύχην συμβῆ νὰ εἶνε ὁ πρῶτος ποῦ θὰ εὐρεθῆ εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ὑπάρχουν τρεῖς γενικοὶ κανόνες, πρὸς τοὺς ὁποίους πρέπει πάντοτε νὰ συμμορφωθῇ.

Ἢ πρῶτος εἶναι νὰ χαλαρώσῃ τὰ ἐνδύματα, ὥστε νὰ κάμῃς τὸν ἀσθενῆ νὰ ἀναπνέῃ εὐκολώτερον. Δηλαδὴ νὰ ξεκουμβώσῃς τὸν λαιμὸν, τὴν ζώνην, τῆς τιράντες καὶ ὅτι δῆποτε σφίγγει τὴν μέσσην ἢ ἄλλο μέρος τοῦ σώματος. Συχνὰ λησμονοῦν νὰ ξεκουμβώσῃς τὰ ἐνδύματα, καὶ ἐν τούτοις αὐτὸ εἶνε σπουδαῖον.

Ἢ δεύτερος κανὼν εἶνε ὅτι πρέπει νὰ ἀνακουφίσῃς τὸν πόσχημα τὸ ἰαχύτερον. Ἢν κατ'ἴκειται μὲ κάποιον μέλος τοῦ σώματος τοῦ σπασμένο, πρέπει ἀμέσως νὰ βάλῃς κάτι ἀπὸ κάτω ἢ ὀπίσθεν τοῦ κεφαλίου του. Συνήθως διπλώνομεν ἕνα ἐπανωφόρι ἢ ὅτι ἄλλο καὶ τὸ μεταχειρίζομεθα εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωση.

Ἢ τρίτος κανὼν εἶνε ὅτι ὁ πληγωθεὶς ὑποφέρει πάντοτε ἀπὸ κλονισμόν. Ἢ κλονισμὸς ἑνὸς δυστυχήματος παγώνει τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν κάνει νὰ ἔχη ῥίγη ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε ζεστός. Τὸ καθήκον τοῦ Προσκόπου εἶνε νὰ προσφυλάξῃ τὸν πόσχημα ἀπὸ τοῦ νὰ κρυώσῃ. Καὶ διὰ τὸ εὐτυχῆς πρέπει νὰ τὸν σκεπάσῃς ἀμέσως μὲ ἕνα ἐπανωφόρι ἢ μίαν κουβέρτα.

Αὐτοὶ οἱ τρεῖς κανόνες εἶνε μεγάλης σπουδαιότητος. Ἢν, ἐξασκείσθῃς συνεχῶς εἰς ὑποθήκὰ δυστυχήματα εἰς τὴν λέσχην, τότε θὰ κάμνετε πάντοτε λαμπρὰ τὸ καθήκον σας ὅταν συμβῆ δυστύχημα εἴτε εἰς τὴν πόλιν ἢ εἰς τὴν ἑξοχὴν.

Θὰ εἴσθε πάντοτε ἑτοιμοὶ ἐν ὄρα ἀνάγκῃ καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ εἴσθε εἰς θέσιν κάποτε νὰ σώσετε τὴν ζωὴν ἀνθρώπου.

Εἰλικρινῆς συνάδελφός σου Πρόσκοπος·

K I M Ω N

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Πόρος—Αὐγούστου 1927

ΘΕΟΔΩΡΑ ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΦΙΔΙ

Πρὸ πολλῶν χρόνων ἔξοσεν ἕνας βασιλεὺς τοῦ ὁποίου ἢ σοφία ἦτο ἑξαιρετικὴ εἰς ὅλην τὴν χώραν. Τίποτε δὲν τοῦ ἦτο ἄγνωστον, καὶ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι διὰ τοῦ ἀέρος τοῦ ἤρχοντο εἰδήσεις διὰ τὰ πλέον κρυφὰ πράγματα. Εἶχεν ὅμως μίαν περίεργον συνήθειαν. Κάθε μεσημέρι, ὅταν ἐσέζωναν, ὅλα τὰ φαγητὰ ἀπὸ τὸ τραπέζι, ἕνας ἔμπροστος, ὑπηρετῆς ἔφερεν ἕνα πιάτον. Αὐτὸ ὅμως ἦτο σκεπασμένον, καὶ ὁ ὑπηρετῆς δὲν ἤξευρε τί εἶχε μέσα οὔτε ἐτρώγειν, ἕως ὅτου ἔμενε μόνος. Αὐτὸ διήρχετο πολὺν καιρὸν, ὅταν ἤλθεν ἡ περιέργεια εἰς τὸν ὑπηρετὴν ὅστις ἔπαυσε τὸ πιάτον, νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸ δωμάτιον του. Ἢταν ἔκλεισε τὴν θύραν προσεκτικὰ ἐσέκρυψε τὸ σκέπασμα καὶ τότε εἶδεν ὅτι μέσα ἦτο ἕνα ἄσπρον φίδι. Δὲν ἠπόρεσε νὰ βαστηχθῇ καὶ τὸ ἐδοξίμασε· ἔκοψεν ἕνα κομματάκι καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα του. Μόλις ὅμως τὸ ἠσθάνθη εἰς τὴν γλώσσαν του, ἤκουσεν εἰς τὸ παράθυρόν του ἕνα περίεργον κελάδημα. Ἀκριβῶς ἐξείνην τὴν ἡμέραν συνέβη ἢ βασίλισσα νὰ χάσῃ τὸ ἑραιοτέρον της δαχτυλίδι, καὶ ἔπασεν ἢ ὑποψία ὅτι τὸ ἐπῆρεν ἕνας ἔμπροστος ὑπηρετῆς. Ἢ βασιλεὺς τὸν ἐφώνασεν καὶ τὸν εἶπεν ὅτι ἂν εἰς τὴν ἄλλην ἡμέραν δὲν εὑρίσκει τὸν κλέπτην, τότε θὰ τὸν ἐδικάζαν ὅτι αὐτὸς τὸ ἐπῆρε. Δὲν ἐχορηγίμεισε τίποτε ὅτι ἔλεγεν ὅτι ἦτο ἀθῶος, τὸν ἄφησαν μὲ τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν. Ἀνίσχυος καὶ ἀγωνίων ἐπῆγεν εἰς τὴν αὐλήν καὶ ἐσέκτετο πῶς ἠμποροῦσε νὰ βοηθῇ. Ἢκεῖ ἐκάθηντο οἱ πάπες εἰρηνικά καὶ ἀνεπαύοντο ἐγλύφοντο καὶ ὠμλοῦσαν ἐμπιστευτικά. Ἢ ὑπηρετῆς ἐστάθη καὶ τὰς ἤκουσε. Ἢδιηγοῦντο ποῦ ἐπεριπάτησαν τὸ πρωτὶ καὶ τί ὄραϊαν τροφὴν εἶδον· τότε εἶπε μίαν λυπηρὰ κείμενα μοῦ στέκει κάτι βαρὺ εἰς τὸ στομάχι κατέπια ἕνα δαχτυλίδι τῆς βασιλείας, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπὸ κάτω εἰς τὸ παράθυρόν της. Τότε τὴν ἤρασαν ὁ ὑπηρετῆς ἀπὸ τὸν λαιμὸν τὴν ἔφεραν εἰς τὴν κουζίνα καὶ εἶπεν εἰς τὸν μάγειρον τὴν εἶναι καλὰ θρεμένη». Naί, εἶπεν ὁ μάγειρος, καὶ τὸν ἐξύγισε μὲ τὸ χέρι, εἶναι ἀρκετὰ παχὺ καὶ εἶναι ἐτοιμὸν νὰ ψηθῇ. Τῆς ἔκοψε τὸν λαιμὸν καὶ ὅταν τὴν ἐκαθάρισε εἶδεν εἰς τὸ στομάχι της, τὸ δαχτυλίδι τῆς βασιλείας. Τότε ὁ ὑπηρετῆς ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητά του καὶ ἢ βασίλισσα θέλουσα νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἄδικον τοῦ εἶπεν νὰ τὸν δώσῃ μίαν τιμητικὴν θέσιν εἰς τὸ παλάτι. Ἢ ὑπηρετῆς ἠρνήθη ὅλα, μόνον παρεκάλεσε τὸ παλάτι. Ἢ ἄλλογον καὶ χρήματα διὰ νὰ ταξιδεύσῃ καὶ γνωρίσῃ τὸν κόσμον. Ἢταν τοῦ ἔγινεν ἢ ἐπιθυμία, ἐξεκίνησε καὶ ἤλθε μίαν ἡμέραν εἰς μίαν λίμνην, ὅπου εἶδε τρία ψάρια τὰ ὁποῖα εἶχαν πιασθῇ εἰς τὸ καλάμι. Ἢν καὶ λέγουσιν ὅτι τὰ ψάρια εἶναι μουγγά, ἐν τούτοις αὐτὸς ἤκουσεν ὅτι ἐλάλῃ τὴν τύχην τους ὅτι θὰ ἀπέθνησκον. Ἢπειδὴ εἶχε καλὴν καρδιά, κατέβη ἀπὸ τὸ ἄλλογον καὶ τὰ ἔβαλεν εἰς τὸ νερόν. Ἢσαν πολὺ εὐχαριστημένα, ἔβγαλαν τὰ κεφάλια τους ἔξω καὶ τοῦ εἶπαν «θὰ σὲ ἐνθυμούμεθα καὶ θὰ σὲ ἀνταμειψόμεν, ἐπειδὴ μᾶς ἔσωσες». Προχώρησε καὶ μετὰ τινος καιροῦ τοῦ ἐφάνη, ὅτι ἤκουσεν εἰς τὰ πόδια του εἰς τὴν ἄμμον μίαν φωνήν. Ἢκουσε προσεκτικὰ καὶ κατάλαβε πῶς παρεπονεῖτο ἢ Βασίλισσα τὸν μεθυστικὸν καὶ οἱ

ἄνθρωποι μὲ τὸ ἀνεπιτήδειον ζῶον θὰ μᾶς σκοτώσουν· τὸ ἀνόωτο ἄλογον θὰ σκοτώσῃ τὸν λαόν μου μὲ τὰ πέταλά του». Ἐπῆρσεν ἓνα πλαγιῶν δρόμον καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν μερμηγκῶν τοῦ ἐφώναξιθὰ σὲ ἐνθύμούμεθα καὶ θὰ σὲ ἀνταμείψωμεν». Ὁ δρόμος του τὸν ἔφερεν εἰς ἓν, δάσος, καὶ ἐκεῖ εἶδεν ἓνα πατέρα κόρακα καὶ μία μητέρα οἱ ὁποῖοι ἔριπταν τὰ παιδιὰ τους ἔξω. Ἐξω, εἰσθε ἀρκετὰ μεγάλαι καὶ δὲν ἐμποροῦμεν νὰ σᾶς θρέψωμεν πλέον». Τὰ πτωχὰ νεογνά ἦσαν κατὰ γῆς ἐκινούσαν τὰ πτεράκια τους καὶ ἔλεγον. «Ἄχ ἡμεῖς τὰ ἐγκαταλειμμένα παιδιὰ, πρέπει μόνον μᾶς νὰ τραφῶμεν καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ πετάξωμεν! δὲν μᾶς μένει ἄλλο, παρὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἀπὸ τὴν πείναν». Τότε ὁ ὑπηρετὴς κατέβη ἀπὸ τὸ ἄλογον, τὸ ἐφόνευσε καὶ τὸ ἔδωσε νὰ τὸ φέγουν, τὰ κορακίγια. Τότε ἦλθεν, πληγῆ καὶ τοῦ εἶπαν «ὅτι θὰ τὸν ἐνθυμοῦνται καὶ θὰ τὸν ἀνταμείψουν». Τώρα ἔπρεπε νὰ μεταχειρίζεται τὰ πόδια του καὶ ὅταν ἐπυρρίπτησεν ἀρκετὰ, ἦλθεν εἰς μιαν μεγάλην πόλιν. Ἐκεῖ ἦτο μέγας θόρυβος εἰς τὴν πόλιν καὶ διήρχετο ἓνας εἰς τὸ ἄλογον καὶ ἔκαμε γνωστὸν ὅτι ἡ κόρη τοῦ βασιλέως ἐζητοῦσεν ἓνα σύζυγον, ὁποῖος ὅμως τὴν ἤθελε ἔπρεπε νὰ λύσῃ κάποιον πρόβλημα καὶ ἂν δὲν τὸ κατώρθωνε θὰ τὸν ἐφόνευσαν, Πολὺ προσεπάθησαν ἀλλὰ ματαίως ἔχασαν τὴν ζωὴν των. Ὁ νέος, ὅταν εἶδε τὴν βασιλοπούλα τὸσον ἐθάμβωσεν ἀπὸ τὴν εὐμορφίαν της, ὥστε ἐλησμόνησε τοὺς κινδύνους, ἐπαρουσιάσθη πρὸ τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν ὅτι εἶναι μνηστήρ. Τότε τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἔριψαν ἓνα δακτυλίδι εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης. Τότε τοῦ εἶπεν ὁ βασιλεὺς νὰ τὸ φέρῃ ἐπάνω καὶ ἂν δὲν κατορθώσῃ νὰ τὸ εἶρῃ θὰ τὸν σπρώξουν ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἕως ὅταν πνιγεί. Ὅλοι ἐλυπήθησαν τὸν ὠραῖον νέον καὶ τὸν ἄφησαν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐστέκετο εἰς τὴν ὄχθη καὶ ἐσκέπτετο τι νὰ κάμῃ, ὅταν εἶδε τρία ψάρια νὰ κολυμβοῦν, ἦσαν δὲ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων εἶχε σῶσῃ τὴν ζωὴν. Τὸ τρίτον εἶχεν ἓνα μούσῃλι (φύκη) εἰς τὸ στόμα καὶ τὸ ἔρριψεν εἰς τὰ πόδια τοῦ νέου. Ὅταν αὐτὸς τὸ ἤνοιξεν εὗρε μέσα τὸ δακτυλίδι. Πολὺ χαρούμενος τὸ ἔφερεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἐπερίευσεν τὴν ἀμοιβὴν του. Ἀλλὰ ἡ ὑπερήφανη βασιλοπούλα ὅταν ἔμαθεν ὅτι δὲν ἦτο ἀπὸ βασιλικὸν γένος, εἶπε νὰ κάμῃ καὶ ἄλλο πρόβλημα. Ἐπῆγαν εἰς τὸν κῆπον καὶ ἐσκόρπισε 10 σάκκους πλήρεις κεχριοῦ εἰς τὸ χόρτον. Πρέπει τὸ πρωτὶ πρὸ τοῦ νὰ ξημερώσῃ νὰ τὸ μαζώσῃ, καὶ νὰ μὴν λείπῃ οὔτε ἓνα σπορί. Ὁ νέος ἐκάθησεν εἰς τὸν κῆπον καὶ ἐσκέπτετο πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα ἢτο μελαγχολικὸς καὶ ἐπερίεμε νὰ ἔλθῃ τὸ πρωτὶ, διὰ νὰ τὸν φονεύσουν. Ὅταν ὅμως ἔπεσαν αἱ πρῶται ἀκτίνες τοῦ ἡλίου εἰς τὸν κῆπον, εἶδε τοὺς δύο σάκκους πλήρεις καὶ δὲν ἔλειπεν οὔτε σπορί. Ὁ βασιλεὺς τῶν μηρμύκων εἶχεν ἔλθῃ τὴν νύκτα μὲ τὰ ἑκατομύρια τῶν ὑπηκόων του καὶ τὰ συγγνώμονα ζῶα εἶχαν συνάξῃ τὸ κεχρί μὲ φιλοπονίαν καὶ ἐγένευσαν τοὺς σάκκους. Ἡ βασιλοπούλα ἦλθεν μόνη της καὶ εἶδε μὲ θαυμασμὸν ὅτι ὁ νέος εἶχε κατορθώσῃ ὅτι τὸν διέταξε. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πείσῃ τὴν ὑπερήφανον καρδιά της, καὶ τοῦ εἶπεν «δὲν θὰ γίνῃς σύζυγος μου προτοῦ μοῦ φέρῃς ἓνα μῆλον ἀπὸ τὸ δένδρον τῆς ζωῆς». Ὁ νέος δὲν ἤξευρε ποῦ ἦτο τὸ δένδρον τῆς ζωῆς καὶ ἐσκέπτετο νὰ περιπατήσῃ ὅσον τὸν ἐβαστοῦσαν τὰ πόδια του, χωρὶς ἐλπὶδα νὰ τὸ εἴρῃ. Ὅταν ἐπέρασε δύο βασιλεία ἦλθε τὸ βράδυ εἰς ἓνα δάσος ἐκάθησε ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἓν δένδρον καὶ ἤθελε νὰ κοιμηθῇ: τότε ἤκουσεν ἓνα θόρυβον μεταξύ τῶν κλάδων καὶ ἓνα χρυσὸ

μῆλον ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια του. Συγχρόνως 3 κόρακες ἐπέταξαν πρὸς αὐτόν, ἐκάθησαν εἰς τὰ γόνατά του καὶ τοῦ εἶπαν· εἴμεθα οἱ τρεῖς κόρακες τοὺς ὁποίους ἔσωσες ἀπὸ τὴν πείνα ὅταν ἐμεγαλώταμεν ἠκούσαμεν ὅτι ἤθελες τὸ χρυσὸ μῆλον, τότε ἦλθαμεν εἰς τὸ τέλος τῆς γῆς ὅπου εἶναι τὸ δένδρον τῆς ζωῆς καὶ σοῦ ἐφέραμεν τὸ μῆλον. Χαρούμενος ὁ νέος ἔφερε τὸ χρυσὸ μῆλον εἰς τὴν βασιλοπούλαν, ἡ ὁποία δὲν εἶχε πλέον τι νὰ εἶπῃ. Ἐμοιράσθησαν τὸ μῆλον τῆς ζωῆς καὶ τὸ ἔφαγαν μαζύ. Τότε ἡ καρδιά τῆς βασιλοπούλας ἐγένευσεν ἀγάπην δι' αὐτόν, καὶ ἔφθασαν μὲ μεγάλην εὐτυχίαν εἰς βαθύτατον γῆρας.

Μετὰφρασις

ὑπὸ Κας Ε. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

— Περκαλοῦμεν θερμῶς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς νὰ μᾶς ἐμβάσουν τὴν συνδρομὴν των.

— Ἐπίσης παρακαλοῦμεν τὰ κέντρα τῶν Ἐπαρχιῶν νὰ στέλλουν τὰς ἐπιστροφὰς ἐκάστου μηνὸς ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως ἄλλως δὲν θὰ γίνωνται δεκταὶ καὶ θὰ χροεάνωμεν τὰ κέντρα.—

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Τὴν 15 Οκτωβρίου εἰς τὴν Σάμων γίνεται ἔρνος εἰς ἔλκον τὸν Νομὸν ὑπὲρ τῶν Προσκόπων ἀδειχ τοῦ κ. Νομάρχου.— Ἴδου ἀξιολίμητον παρὰδειγμα.—

ΚΑ ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

43 ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 43 ΤΗΛ. 7-08

Κατὰ τὸ ἀρξάμενον Σχολικὸν ἔτος πλὴν τῆς Δ. τάξεως τῆς λειτουργούσης ἀπὸ ἐτῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς παρεχομένης εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Σχολείου (Γυμνασιακὰς) μορφώσεως θὰ λειτουργήσῃ καὶ Ε. τάξις πρὸς ἀνωτέραν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν καὶ ἀριωτέραν οἰκοκυρικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἐναὶ γλώσσαι Γαλλικὰ—Γερμανικὰ—Ἀγγλικὰ.

Ἐσωτερικαὶ Γαλλίς καὶ Ἐλβετίς ἐκ Ζυρίχης κ. Speck καθηγήτρια τῆς ρυθμικῆς καὶ πλαστικῆς Γυμναστικῆς τῆς ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημίας.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗΝ ΤΟΥ ΔΙΚΤΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΟΠΟΥ ΕΓΕΝΝΗΘΗ Ο ΖΕΥΣ



Δὲν περιγράφεται ὁ ἐνθουσιασμός, ὁ ὁποῖος μᾶς κατέλαβεν ὅλους μας ὅταν ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν Τοπικὸ Ἐφορὸ μας κ. Κατεχάκην ὅτι θὰ ἐκδράμωμε ἀνά τὸν νομὸν Λασηθίου διὰ νὰ γνωρίσωμεν, καλλίτερα τὴν ἰδιαιτέρας μας πατρίδα Κρήτην καὶ διὰ νὰ προπαγανδίσωμεν τὸν Προσκοπισμὸν εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Ὡς ἡμέρα ἀναχωρήσεως ὠρίσθη ἡ 18ῃ Αὐγούστου τὸ Σῶμα εὐρίσκετο ἐν πυρετώδει κινήσει τηλεγραφήματα ἀπεστέλλοντο πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, μεταβιβάζοντο, προγράμματα ἀνακοινοῦντος τέλος πάντες εὐρισκόμεθα εἰς ἀέναον κίνησιν.

Τὴν 11ην μ. μ. εὐρισκόμεθα ἐν παρατάξει εἰς τὴν ἀποβάθραν καὶ ἤρχισεν ἡ ἐπιβίβασις ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Σμύρνη» ἐν πλήρει τάξει. Οἱ ἀρχηγοὶ μας κ. κ. Βογιατζάκης καὶ Μουρέλλος ἐπέβλεπον μὲ ἐνδιαφέρον.

Στὰς 3,15 ἐσαλπάρωμεν καὶ ἐφθάσαμε εἰς Ἅγιον Νικόλαον στὰς 8,20 ἐστάθημεν δύο περὶπου ὥρας ἐπειδὴ τὸ ἀτμόπλοιο εἶχε νὰ φορτώσῃ ἐμπορεύματα καὶ παραλάβῃ ἐπιβάτας. Στὰς 10 παρὰ 5 ἀνεχωρήσαμεν διὰ Σητείας· ἕνας πολὺ δυνατὸς ἀέρας ἔκανε τὴ θάλασσα νὰ συνταράσσεται ὡς τὰ βάρη καὶ ἡ καυμένη ἡ «Σμύρνη» σὰν καρυδόφλουδα ἐχόρευε ἀπάνω στ' ἀφρισμένα κύματα καὶ γι' αὐτὸ σχεδὸν ὅλοι ὑπεκύψαμεν εἰς τὴν ναυτίαν εἰς μάτην προσπαθοῦντος τοῦ συναδέλφου μας Ἀληγιζάκη, ὅστις μὲ τὴν ἀμωνία στὸ χέρι δικαίως ἐπωνομασθεὶς ὁ «γιατρὸς» τοῦλάχιστον κατὰ τὰ θαλάσσια ταξίδια.

Εἰς Παχίαν Ἄμμον προσεγγίσαμεν στὰς 10 καὶ 20 καὶ ἀνεχωρήσαμεν ἐκεῖθεν μετὰ μίαν ὥραν δηλ στὰς 11,20.

Ἐπὶ τέλους φθάνομεν εἰς Λιμένα τῆς Σητείας στὰς 2,30 περὶπου. Ἐκεῖ μᾶς ἐγένετο θερμὴ ὑποδοχὴ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς κομοπόλεως· μᾶς ὠδήγησαν εἰς τὸ σχολεῖον ὅπου μᾶς προσέφεραν διάφορα ἀναψυκτικά. Οἱ κάτοικοι πολὺ περιποιητικοὶ μᾶς παρεσχέυσαν ἐν ἀρνίῳ ψητὸ τὸ ὁποῖον ἐπειδὴ τὸ ἀτμόπλοιο θὰ ἐφευγε γρήγορα, ἐπήραμεν μεταξὺ μας. Ἡ κομοπολις ἀπὸ θαυματικῆς ἀπόψεως εἶνε μαγευτικὴ· ἔχει τεράστιον φυσικὸν λιμένα τοῦ ὁποῖου τὰ ἤσυχά νερά μᾶς ἐκεντούσαν τὴν ὄρεξιν γιὰ μπάνιο. Ἀνεχωρήσαμεν ἐκ Σητείας στὰς 6 παρὰ 15.

Ἐσταθμεύσαμεν μίαν καὶ πλέον ὥραν εἰς Μόχλον καὶ τέλος προσεγγίσαμεν εἰς Παχίαν Ἄμμον. Ἀμέσως ἤρχισεν ἡ ἀποβίβασις· μόλις πατήσαμε τὸ πόδι μας στὴ στεριά ὁ ὑποχρεωτικὸς σταθμάρχης μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸν Σταθμὸν ὅπου καὶ ἐστρατωνίσθημεν· ξαπλώσαμε καὶ

ὑπνος γλυκὺς ἐσφράγισεν τὰ βλέφαρα μας καὶ σὲ λίγο ὅλοι κοιμώμαστε βαθειὰ ἐκτὸς τοῦ σκοποῦ, ὁ ὁποῖος ἐπάλευε ἀπεγνωσμένα ἐναντίον τοῦ ὕπνου.

Τὴν ἐπομένην τὸ ἐγερτήριο ὅλοι στὸ πόδι ἐγένετο ἡ διανομὴ συσσιτίου καὶ σὲ λίγο ἐξεκινούσαμε διευθυνόμενοι πρὸς Ἱεράπετραν. Διήλθομεν διὰ ὠραίων καταπραΐνων καὶ γραφικῶν χωρίων καὶ μετὰ πορείαν τριῶν καὶ πλέον ὥρων ἀφίχθημεν εἰς Ἱεράπετραν· ἐκεῖ οἱ κάτοικοι τῆς ὠραίας καὶ μεγάλης κομοπόλεως μᾶς ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς. Μᾶς παρέθεσαν ὁ Δῆμος πλουσιοπάροχον γεῦμα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἵππου μὲ μεγάλην ἐπιθυμίαν ἐψάλλαμεν διάφορα προσκοπικὰ τραγοῦδια· μετὰ τὸ πέρας τοῦ γεύματος ἀνεπαύθημεν, τὸ ἀπόγευμα μετέβημεν ἐν Σώματι διὰ νὰ κάμωμεν μπάνιο ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ ἀρχηγοῦ μας κ. Ἐμμ. Μουρέλλου. Δροσιστήκαμε καὶ καθαριστήκαμε συγχρόνως ἀπολαύσαντες τὰ ἤσυχά καὶ καθαρὰ νερά τοῦ Λιβυκοῦ, ἐδῶ ἐλήφθησαν καὶ ἀναμνηστικαὶ πλάκες. Κατόπιν πάντες ἀφέθημεν ἐλεύθεροι.

Τὴν πρωίαν τῆς μεθεπομένης ἐνωρὶς πήραμε τὸ τπάϊ μας καὶ ἀνεχωρήσαμεν διὰ Μεσσήρους ὅπου ἀφίχθημεν μετὰ πορείαν τριῶν καὶ πλέον ὥρων.

Ἐστρατωνίσθημεν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου, ὅπου ἐγένετο ἡ διανομὴ τοῦ συσσιτίου, τὸ ὁποῖον μᾶς εἶχον παρασκευάσει ἤτοι κρέας μὲ πατάτες, ψωμί κρεσὶ καὶ σταφίλια. Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ πρόσκοποι ἄρχισαν τὸ γλέντι τὸ ὁποῖον παρηκολούθουν καὶ οἱ ἀγαθοὶ κάτοικοι γεμάτοι θαυμασμὸ καὶ ἐνθουσιασμὸ. Ἐκεῖθεν ἀνεχωρήσαμεν στὰς 3 καὶ 15 καὶ μετὰ ἐπίμονον πορείαν 2 ὥρων ἀφίχθημεν εἰς Καλοχωριὸν. Τὶ ὠραία θεά! Τὶ μαγευτικὴ τοποθεσία! Ἐμπροσθεν ἐξετείνεται ἡ γαληνιαία θάλασσα καὶ ἀριστερὰ εἰς τὸ βάθος ἐφαίνετο ὁ Ἅγιος Νικόλαος μὲ τὰ κάτασπρα σπιτάκια του. Ἡ πορεία ἐξηκολούθησεν ἀνευ διακοπῆς καὶ ἐφθάσαμεν κατὰκοποι εἰς Ἅγιον Νικόλαον στὰς 8 μ. μ. Ἐστρατωνίσθημεν εἰς τὸ νεόκτιστον Γυμνάσιον ὅπου μᾶς ἐφεραν συσσίτιον, τὸ ὁποῖον μᾶς εἶχον ἐτοιμάσει.

Τὸ ἀπόγευμα διοργανώσαμε μίαν προσκοπικὴν ἑορτὴν εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ἀρχετοὶ ἐκ τῶν κατοίκων μ. ταξὶ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ὁ ἀεζιζινητος καὶ περιποιητικώτατος κ. Νομαρχῶν, ὁ κ. Δήμαρχος ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὁ κ. Διοικητὴς τοῦ ταμείου ἐφέδρων καὶ ἄλλοι.

Κατὰ ταύτην ὠμίλησεν ὁ κ. Μουρέλλος ἀναπτύξας τὰ

περὶ προσκοπισμοῦ, μεθ' ὃ ἐγένεν καὶ ἐπίδειξις πρώτων βοηθειῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑορτῆς ἐπάλλησαν διάφορα προσκοπικὰ ἄσματα, ἀπαγγέλλαντες καὶ τοῦ προσκόπου Τσαχακη τὸ ποίημα πρὸς τοὺς προσκόπους Ἀϊδινίου. Τὴν ἐπομένην μετέβημεν δι' αὐτοζινητόν εἰς Κρητσαν καὶ ἐπεστρέψαμεν τὴν ἑσπέραν διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὸν δρόμον διὰ τὴν Νεάπολιν ὅπου ἀφίχθημεν στὰς 9 1/2 μ. μ. Ἐδῶ ἐπρατονίσθημεν εἰς τὸ Παρθενάγωγεῖον γευματίσαντες προχειρῶς, τὴν ἐπομένην κατεστηνώσαμεν εἰς τὴν ὠραίαν καὶ εὐρύχωρον πλατείαν τῆς Κομοπόλεως ὅπῃτε καὶ ἐδόθη μικρὰ ἑορτὴ ὁμιλήσαντος τοῦ κ. Βογιατζακη. Ἡ Νεάπολις εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη κοινόπολις με' ὠραίας οἰκοδομῆς ἐξ ὧν ὁ περικαλῆς ναὸς τῆς μεγάλης Παναγίας, ἡ Ἐπισκοπὴ, τὸ Διοικητήριον ὁ μέγας Στρατὼν με' μεγάλην πλατείαν, με' πλατεῖς δρόμους καὶ ἐξοχὰς με' ἔκτακτες μαγευτικὰς τοποθεσίας· οἱ πλαγιές τῶν γύροθεν βουνῶν εἶνε καταπράσινες ἀπὸ ἀμυγδαλιές ὅπου ἀναπαύεται τὸ μάτι ἀπαλά.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀνεχωρήσαμεν διευθυνόμενοι πρὸς τὴν Μονὴν τῶν Κρημαστῶν με' τὰ ἀθάνατα νερά, ἧτις ζεῖται ἄνωθεν τῆς Νεαπόλεως ὅπου καὶ παρεμείναμεν ὅλην τὴν ἡμέραν. Πόσον ὠραία εἶνε ἐδῶ! Τὶ ἀπόλαυσις! Τὶ μαγεία! Γοητεύεται καὶ μεταρσιούται κανεὶς πρὸς σ' αὐτὸ τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως. Ὁ Ἅγιος θαυματούμενος μᾶς περιποιήθηκε πάρα πολὺ.

Τὸ γεῦμα μας ἐτίμησε ὁ Νομαρχῶν κ. Πρωτοπαπαδάκις, ὅστις μᾶς παρηκολούθει παντοῦ ὑποβοηθῶντας τὸ ἔργον μας με' τὴν καρδίαν του, καὶ ὁ κ. Δήμαρχος Ἅγιου Νικολάου. Μετὰ σχετικὴν ἀνάπαυσιν ἐπαίξαμεν καὶ ἐπάλλησαν διάφορα τραγούδια ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν θαυμασίαν θέαν τοῦ μέρους ἐκεῖνου. Τὸ βράδυ ἐπεστρέψαμεν κατενχαιριστημένοι εἰς Νεάπολιν, ὅπως διανυκτερεύσωμεν καὶ τὸ πρωὶ πειὰ νὰ τραβήξωμεν πρὸς τὸ Λασηθί.

Ὁ ἥλιος ἀνέρχεται πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἡμεῖς πρὸς χωροῦμεν διαρκῶς ἀνερχόμενοι· Ὁ δρόμος εἶναι πειὰ ἀδιάβατος ὅλο ἀνήφορος καὶ κακόβολος καὶ ἡ πορεία πολὺ κουραστικὴ. Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὸ γιὰ τὰ ἐνθουσιώδη καὶ χαρούμενα παιδιὰ τοῦ εἶναι ἀπορασιμένα νὰ τ.ν διαβοῦν.

Περνοῦμε γὰρ μετόχια καὶ τέλος φθάνομε στοὺς Ἐξω ποτάμους. Μᾶς ὠδήγησαν εἰς τὸ Σχολεῖον.

Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἀνεχωρήσαμεν διευθυνόμενοι πρὸς τὸ Μέσα Λασηθί, ὅπως φθάσωμεν εἰς τὴν Μονὴν Κρουσταλλένιαν.

Τώρα ὁ δρόμος εἶναι πειὰ ἀφαντάστως κακός· ἀπέραστος περνοῦμεν βουνὰ καὶ ὅλο βουνὰ, εἶνε τὸ ὄρος Λίκτη ἀρκετὰ ὑψηλόν· ἔχει περίπου 2170 μέτρα ὕψος. Τέλος κατορθώνομεν καὶ φθάνομεν καὶ τὴν τελευταίαν κορυφὴν ξεθεωμένοι ἀπὸ τὴν κόπωση· ἀλλὰ ὅποια ἐκπληξίς! Θαυμάσιον θέαμα βλέπομεν πρὸ ἡμῶν ὡς ἀντα-

μοιβὴν διὰ τοὺς τόπους μας κόπους· ἐπιφωνήματα διαδέχονται τὸ ἓν τὸ ἄλλο.

Ἐμπροσθέν μας ἐξεστίνετο ὁ ἀπέραντος κάμπος (τὸ ὄροπέδιον) τοῦ Λασηθίου ἔχων μῆκος 12 χιλ. καὶ πλάτος 6. Πέριξ τοῦ κάμπου εἶνε ἐκτιμμένα 18 καὶ πλέον χωρία καθ' ὅλην δὲ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ ὑπάρχουν 6 καὶ πλέον χιλιάδες νερόμυλοι, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται με' τὸν ἀέρα ἀρδεύοντες τοὺς ἀγρούς ἀπ' ὅπου βγαίνει ἡ περιφημὴ καὶ Λασηθιώτικη πατάτα.

Τὴν 6 μ. μ. ἀκριβῶς ἐφθάσαμεν εἰς Κρουταλλένιαν ὅπου εἴχομεν τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Πέτρος κ. Διονύσιον, ὁ ὅποιος μᾶς περιέβαλλε δι' ἀπείρου ἀγάπης· ἦτο ἐδῶ διὰ νὰ παραστῇ τὴν ἐπομένην εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου.

Τὴν πρωτὴν ἀνεχωρήσαμεν καὶ μετὰ πορείαν μιᾶς ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς Τζεομιάδο. Εἰς τὸν ἦχον τῶν σαλπῆγων ὁ κόσμος, ὅστις εἶχε μαζευθεῖ ἀπὸ τὰ πέριξ χωρία, διὰ τὴν πανήγυριν, ξεχύθηκε στοὺς δρόμους γιὰ νὰ θαυμάσῃ τοὺς προσκόπους καὶ νὰ τοὺς καμαρώσῃ. Μᾶς ὠδήγησαν εἰς τὸ σχολεῖον ὅπου ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μετὰ τοῦ διδασκάλου ἐφρόντισαν ὅπως μωροῦσαν νὰ μᾶς περιποιηθοῦν.

Τὴν ἐπομένην τὸ πρωὶ περὶ τὴν 6ην ὥραν ἀνεχωρήσαμεν διευθυνόμενοι πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην ὅπου παρετάχθημεν ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας. Ὁ Ἅγιος Πέτρος κατὰ τὴν εὐλογία τῶν ἄρτων εἶπε πολλὰ περὶ προσκοπισμοῦ μεθ' ὃ ὄρκισε καὶ τοὺς νέους.

Πρὸς τοὺς ὄρκισθέντας ὁμιλήσεν ὁ ἀρχηγὸς κ. Βογιατζακη καὶ κατόπιν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν εἶπε πολλὰ περὶ προσκόπου ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐν γένει.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑορτῆς εὐχαριστημένοι, καὶ ἐνισχυθέντες ἀπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοφιλεστάτου ἀνεχωρήσαμεν τὴν 11 1/2 π. μ. καὶ τὴν 12 ἀκριβῶς ἀφίχθημεν εἰς ψυχρό.

Ἐδῶ ὁ ὑποχρεωτικὸς Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸ σχολεῖον· τὸ μεσημέρι ἐγευματίσαμεν με' τὶς ἐληές τὸ φωμὶ καὶ τὰ σταφίλια τοῦ μᾶς ἔφερον ὁ Πρόεδρος.

Τὴν ἐπομένην μετέβημεν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Δικταίου Ἄντρον με' τοὺς κ. κ. Ἀρχηγούς καὶ τὸν ὑποχρεωτικὸν ἰατρὸν κ. Κασάπην, ὅστις προθύμως μᾶς συνόδευσεν ἐπεξηγῶν εἰς ἡμᾶς τὰ διάφορα μέρη καὶ ἀντιζείμενα· τὸ σπῆλαιον τοῦτο ὀνομάζεται οἴτω, διότι ζεῖται ἐπὶ τοῦ ὀμονύμου ὄρους· εἶναι δὲ ἱστορικὸν διότι, μυθολογεῖται ὅτι ἐκεῖ ἐγεννήθη ὁ μέγας θεὸς τῆς ἀρχαιότητος Ζεὺς. Ὅσο ἐπροχωροῦμεν τόσον ζοφερότερον σκότος ἐκάλυπτε τὰ πάντα· διὰ τοῦτο ἠναγκασθημεν νὰ ἀνάψωμεν τὰ κηρία, τὰ ὅποια ἐφέρομεν μεθ' ἡμῶν τῇ φροντίδι τοῦ κ. Κασάπην.

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ !
ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΑΤΕ
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
ΣΤΟΛΗ ΣΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ
LECKIE GRAHAM'S
95 RENFIELD ST.
GLASGOW-ENGLAND

ΠΡΟΣΚΟΚΟΙ !
ΤΑ ΣΗΜΑΤΑ ΣΑΣ
ΤΡΙΦΥΛΛΑ - ΑΣΤΕΡΑΣ - ΜΑΧΑΙΡΙΔΙΑ
CH. ARTHUR GRUNAUER
B E R N

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ!

ΤΟ 7^{ΟΝ} ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΛΕΓΕΙ: Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΜΟΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΕΤΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΠΡΟΙΚΕΣ

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Δέν υπάρχει ασφαλέστερον και έπωφελέστερον μέσον από τους **ΤΙΤΛΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ**

«ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ»

Με 72 Δραχμάς τόν μῆνα (πρώτη δόσις Δρ. 101 Σχηματίζετε κεφάλαιον Δραχ. 20.000 έντός 20 τὸ πολὺ ἐτῶν,
Με 100 Δραχμάς τόν μῆνα (πρώτη δόσις Δρ. 140) Σχηματίζετε Κεφάλαιον Δραχ. 20.000 έντός 15 τὸ πολὺ ἐτῶν.

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Δέν χρειάζεται όμως νά περάσουν καί καλά 15 καί 20 χρόνια διά νά πάρετε τὸ ὡς ἄνω κεφάλαιον Δρ. 20 000. Πολὺ πιθανὸν νά τὸ πάρετε ἀμέσως, καί τὴν ἐπομένην τῆς ἐγγραφῆς ἀκόμη ἴαν κερδίσητε εἰς μίαν ἀπὸ τὰς κληρώσεις. Καθότι κάθε τριμηνίαν ἤτοι τὴν 20ην Μαρτίου, τὴν 20ην Ἰουνίου, 20ην Σεπτεμβρίου καί 20ην Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους γίνονται ἐπίσημοι κληρώσεις ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, πορισταμένου καί Ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Εἰς κάθε κλήρωσιν μεταξὺ χιλίων τίτλων ὁ ἕνας κληροῦται ὑποχρεωτικῶς Ὁ κερδίζων λαμβάνει ἀμέσως Δραχ. 20.000 καὶ πᾶναι τὰς περιττέρας πληρωμὰς του.

Ἄν δὲν κερδίσητε εἰς τὴν πρώτην κλήρωσιν λαμβάνετε μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπομένης τριμηνίας, μετὰ εἰς τὴν μεθεπομένην κλήρωσιν καί οὕτω καθ' ἑξῆς

Ἄν εἰσθε συνεχῶς ἀτυχὸς θὰ λάβητε μέρος εἰς ὅλας τὰς κληρώσεις καί συνεπῶς θὰ δοκιμάσετε τὴν τύχην σας 60-80 φορές, χωρὶς νά χάσητε τὰ χρήματα ποῦ ἐδώσατε, ἀλλὰ θὰ εἰσπράξετε αὐτὰ μαζευμένα καί με τὸν τόκον, ἐνῶ ἂν πέρνατε τὰ κοινὰ λαχεῖα ἴστε ῥα ἀπὸ κάθε κλήρωσιν θὰ τὰ ἐσχίζατε καί θὰ χάνατε τὰ χρήματά σας.

Ὁ ἐγγραφόμενος εἰς τίτλον κεφαλαιοποιήσεως μπορεῖ ἂν θέλῃ, νά ἐξασφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν 20.000 δραχμῶν εἰς τοὺς κληρονόμους του, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἰδίου πρὸ τῆς κληρώσεως τοῦ Τίτλου.

Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νά πληρώνη κατὰ μῆνα ἐπὶ πλέον τῶν δόσεων Κεφαλαιοποιήσεως ἐν τῷ σχετικῷ πινάκι ἀναγραφόμενα ποσά, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του.

Μεταβίβασεις—Ὁ τίτλος Κεφαλαιοποιήσεως δύναται νά μεταβιβάσθῃ σ' ἄλλα πρόσωπα ἢ καί νά πωληθῇ ἀπὸ τὸν κάτοχόν του, Ἄρκεῖ νά εἰδοποιηθῇ δι' ἐπιστολῆς ἢ Ἐται-

ρεία, διὰ τὰ μεταγράψῃ τὸ τίτλον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἐξαγορά—Ἡ Ἐταιρία δὲν ὑποχρεῶναι κανένα νά συνεχίσῃ τὰς καταβολὰς τῆς λήξεως τοῦ τίτλου. Μετὰ πάροδον 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς, ὁ τίτλος ἀποκτᾷ ἀξίαν ἐξαγορᾶς καὶ ὅποιος θέλει εἶναι ἐλεύθερος νά ζητήσῃ ἀνά πᾶσαν στιγμὴν ἐξαγορὰν τοῦ τίτλου του, ὁπότε ἡ Ἐταιρεία πληρώνει ἀμέσως τὰ εἰς εἰδικὸν πινάκα (ἀναγραφόμενον ὀπισθεν τοῦ τίτλου) ὀριζόμενα ποσὰ δι' ἕκαστον ἔτος.

Θάνατος τοῦ ἐγγραφέντος—Ἡ ἀξία ἐξαγορᾶς περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς κληρονόμους, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ κατέχου τίτλου (ἐὰν βεβαίως δὲν ἔχει γίνει συμπληρωματικὴ ἀσφάλεια ἐὰν εἶχε γίνῃ τότε ὅπως ἐξηγήσαμεν, οἱ κληρονόμοι εἰσπράττουν ὀλόκληρον τὸ Κεφάλαιον).

Οἱ κληρονόμοι δικαιοῦνται ἐπίσης νά συνεχίσουν τὰς πληρωμὰς ἢ νά μεταβιβάσουν τὸν τίτλον τοῦ θανόντος.

Δάνεια—Ἡ Ἐταιρεία διὰ νά διευκολύνῃ τὴν πληρωμὴν τῶν τυχόν ὀφειλομένων δόσεων παρέχει δάνεια μέχρι 95 % τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ τίτλου.

Ἐλεγχος τοῦ Κράτους—Αἱ ἐργασίαι τοῦ κλάδου τῆς Κεφαλαιοποιήσεως τῆς «Ἀνατολῆς» παρουσιάζουν ἀπόλυτον ἠσφάλειαν δι' ὅτι διεξάγονται ὑπὸ τὸν διαρκῆ ἔλεγχον τοῦ Κράτους.

Ἐγγυήσεις—Τὰ κεφάλαια καί ἀποθέματα τῆς Ἐταιρείας, Ἐπὶ πλέον ὀλόκληρον τὸ ἐνεργητικὸν τῆς τοποθετημένον συμφώνως πρὸς τοὺς εἰδικοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἡ κεφαλαιοποιήσις εἶναι τὸ ἰδανιώτερον Ταμειυτήριον μετὰ λαχνοῦ. Χωρὶς νά κουρασθῆτε ἔρχεται κάθε μῆνα ὁ εἰσπράκτωρ τῆς Ἐταιρείας καί πέρνει τὴν δόσιν σας.

Γενικαὶ πληροφορίες καί ἐπεξηγήσεις τῆς κεφαλαιοποιήσεως

1) Ἡ κεφαλαιοποίησις εἶνε ὁ καλλίτερος τρόπος τοῦ νά σχηματίσῃ κάθε πτωχὸς ἄνθρωπος ἐν κεφάλαιον μετὰ τὸ ὁοῖον ὅταν θὰ παρουσιασθῇ περιπτώσις νά θεραπεύσῃ τίς ἀνάγκης του.

2) Ἡ Κεφαλαιοποίησις εἶναι ἕνα εἶδος Ταμειυτηρίου μετὰ λαχνοῦ τοῦ ὁποίου αἱ καταθέσεις εἶναι ἐντὸς ὠρισμένων χρονικῶν διαστημάτων. Ὁ καταθέτης διὰ μικρῶν ἀνεπαισθητῶν δόσεων, σχηματίζει σιγὰ σιγὰ, ἐν κεφάλαιον καί ὕστερα ἀπὸ ἕνα ὠρισμένο χρονικὸ διάστημα (καί μετὰ προηγουμένην συνεχῆ συμμετοχὴν εἰς τὸ λαχεῖον τῆς κεφαλαιοποιήσεως) ἀποσύρει τὸ κεφάλαιόν του μαζὺ μετὰ τοὺς δεδουλευμένους τόκους.

ἌΝΩΝΥΜΟΣ ἈΣΦΑΛΙΣΤΙΚῆ ΕΤΑΙΡΙΑ «ἈΝΑΤΟΛΗΣ»,
ΚΛΑΔΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 24 ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΦΕΣΙΟΥ